

M. 9298:H80.

Upptecknat av C.W. Sjödor
efter Ställmakaren Gustaf Johansson
Slättbäck

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

N:o 083 tv.

Auktionen april-maj 1982

av T. Wahlgren

202.

M. 9298:1.

1. Kroket växet
Kroket talkt
önt i kätte
fälat i stall
sjunge vackra visor på barnens knä
Fiolén

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2. Lötta på läret
Skira på häret
Köra den lille mävelen in.

Våning

3.. Lille Bulle sto på kulle
trillade ner och sönner se
Ingen man i detta land
lille Bulle vota kan. Tysq

2. Kringelt M. 9298:2.

4. ~~Rundt som~~ som solen
svart som jorden
drar en lång rampa åtter se.
Stenkaka järnet

5. Sin sjöngande toner
i en kroppslösé schalle.
Över jor
å unnen jor
å högt över alla skogstoppar
att fijelbs i ett kyrktorn.

För denna gätan blev han fir-
given

M. 9298:3.

6. En sîk i varje horn
å en katt på varje sâk.
Hur många fotter va de i kvarven?

Två, för resten var tavar.

7. Hogger å hogger.
men far allri nira spaner.

Klockan.

8. Va å de som går å går i allri kommer
te dörren?

Klockan.

9. En grava full med
~~och~~ komme ~~då~~ röda tomtar
å (en svart jungfru kör ut den.
(eller vät)

Bakugnen.

höste det som litet barn i Mälaren, där vi hade släkt
en annan höst på att baka

M.9298:4.

10. Går å går men inte prässlae.
Solen

11. Två små springer före
å två stora kommer efter.
Springer fört i blått
men hinner allts värann
Vagn

12. En vit brokig ko
går över Väinämöns bro.
å bär ett stort gryts framför sig.
Månen.

13. Va å de som står å gropa
men allts lägger hop munnen?
Träsko

M.9298:5.

14. Lapp på lapp men ingen sör.
Kålkrona.

15. Om sommarn berj vigen se om me
i om vintern samlas se alla omkring me.
Spiseln.

16. Om dagen full av kött och blö
om natten står å gapar.
Stövel.

17. Va å de som sätter å gapar inom vita väggar
kycklig i ägg.

18. En röd stuga full med vita kalvar.
Munnen

5

6.

M. 9298:6.

19. Går i vattnet å mte blöte klovarna.

Kals i ks.

20. Vad å de som hänger över vattnet i gropa
men inte dricker? Koskällan.

21 Det kryper i kryper men kommer aldrig ändan ...
Tingslas.

22 Min mor ba din mor att hon skulle få lämna
henna vinnfasa men hon vinnfasa sitt.
En sikt.

23 gitau om snoret.

24 Fyra öringane, fyra slängane
Två visar vägen te bry, två pekar rakt upp i sky
en lång kvast slängar baktefter.

Kom.

M. 9298:7

25. ja å varmast när de å kallast
å kallast när de å varmast.

Om sommar bygga i gen se om me
men om vintern samla se alla omkring me
Spireln.

26. De kom en man gjorganes o skulle
ja halsa på en nunnas i ett klörte o de fick
ja inte komma dit karpfolk om de inte va släkt. Då så kom till en anna
nunna: Hans mor va ~~är~~ min mors enda barn.

Han va hennes son

27 Han dypt å sjön de va en plåst som hade
blett alago i varo på 3 varie fögor.
Han dyngst å havet där de å som dygnat
Han lång tid tar de att resa jordes runt

Et stenkast

Et dygn om man pågår med solen.

28. Ju ska se'n gäte: alla som faller i sjön så
blir di våta.

29. Kiket å de tyngsta träd, varden. Tippastaven.

30. Vilken bygger den bedarla bron. Isen

31. Tva gulta grå
grunta å gråter
ju mer de få,

ju mer slar de å ...

rembran

32. Här - - - - - minja träd pā jorden
Et i alla di anare

33. Ven sto & föste spriken i körkedörren
Hamman

34. Var å klockaren unna questjänsten
Isina skinnböce

35. Va å de som å omgålit för bå Gru i
männesker. De å te å logga en flintskalle
qubbe

36. Vä å de som komme före värmnen?
Ryktet illa röken

De tillämpas på personer som ha dåligtryck
Röken qif före värmnen d.s.s.
ryktet kommer före personens akt

37. Vä å de som puttla å inte kokar
å ryker å inte brenner?... myn opphöllt
grötat

38 Vem å de som fört skärar grötafatet
Skeden

den som fört skäras grötafaten
bliv inte salig.

39 Varfrö tittar di ette se när di springer?
För att gonen inte sätter bakh.

40 Va skillnad å de mellan en abeteckare o en p.
Abet. räkun te droppan, inte de

41 Na skilln i de mellan en mälar o en
stent. En mälar å vriden, huet
o stralen: ^{anade} folta.

42 Paven i Rom Han hade en hund
Vad är hans namn? Vad heter han?
Vad.

43 Hur stor skillnad å där på noet i
inte?

Näst å så stort som menadelen på en
moggfin men inte då å inte näst.

44 a Hur många slag ska ~~då till~~^{de va pi} en väl
smid härltho

b. Hur många täljane ska där va
på en väl tallde räpsepinne?

45 Vem å de som klyper, klype i allri
komme te ännen.

Käket i en klocka

46. Vä å de som ha vatt fram världens
shapelse ^{bley} åte världens ^{ande} stat å bli
åndå inte mer än forton dag gammalt?
Ny å ne.

47 Lilla Lira

ligger där på golvet å glisa
men har inte mer än ett öga.

Stoppevalen

48 Vä å de förtjuket mellan en potatis
kål å en änka.

Båda har sina knöle under jorden.

49 En dam hade trettifem (trätt i fem)
nälai i sin hatt, tog upp tre, hör
många va der kvar

två

50. De öser å poser emellan mina lär.
å rätt som de å så börjar de å sta.
Smörkerning.

51. Mor i en vä å far övaupa
lille kirkepinnen gick å mor hon to så möt hon sig
En handkvinn.

52. Hängande å slängande
går lika latt i pris som i drängans
Mjölvälling

53. Svart som bek men de å ingen bek
flugor som en fjäd mer de å ingen fjäd
har virga som en svan men de å ingen svan...
Többagen

16.

M. 9298:14.

- 54 Ludi ludi latta
hoppa över stätta ...
skratta å skrippa
å dra sina kärppa.

55 I en stuga satt fyra kärningar
...

56 Va å de som tanka var mänskfor sitt. donklinkan

57 Va å de som fört halm på ~~främlingen~~? En gruttaende örn

58 Bonden gick uttade efter de han inte ville si.
Häl ^{en gammanalts} på gärsgröd.

59 Det kom en tunna från Livlanna
å geck åt utlann ...
utan ba tapp å erika
å hade likväl två slags dardha. äggat

Skalan

många hustrum - lada ^{alltj} hypha = tuppen 15 upp
- oppet bänke + nöjt bänke. M. 9298:15. raven i en höa

60. Va å de som giv te sjön å dricker å lemnar
bukten hemma? Ett madrassver.

61 De kom en vandrare, fullös
å satte se på ~~stätta~~ trädet, rotlös
där kom en skogspur, munlös ...

^{snöflingan}
^{gäddgärdsslä}

62 Je vet att nus uti en by ...

... biö som inte å baktat
å ol som inte å baktat

nattvardsbiöar om

63.

... di öppnar vägen te sal helen.

kryckhlockhorn
även galanings

64. Va å de som stänger vägen åt skyr...

...
appället; jpa

... 65. Va å de ^{sörg} hunnen vell ha i inti kan åta?...

Hölet i en hölahaka

66. Min mor ba me att ja skulle be de att hon skulle
ja lärna din mormors ~~att tappa~~ ^{tappa} ~~att~~ men
raffelaffe tappa ~~ut~~ åt den helia munten.

En spärryttare ^{pt.} spinnrock, spenna
blänagrin eller samspinnaqara (till verdel
på en sark.)

67. Min mor ba de att hon skulle få lärna
din mors kådedra men hon kårda sitt
lilla lärna.

Ett par skasabbhästar i båk att
kårda utt med

68. En krokete mor å en långe far i tre
svarta fottra.

Kaffekettet me längst ~~träff~~
o tre fotter unner

69. Tie tetanga
dra två fesponga
oppförs branta berg.

dra på se ett par böter

70. Svarte Sven kom i min säng å jā näkade
å han het å jā tekade.

Loppa. sliten

71. Svart som ram
hoppa som sham

Loppa. Johans tunn

72. Liten murr
hoppa som en knurr
hutt i stratt
imellen beven
de gör godt i begge bakarna.

Ett diande lamm Johans tunn

... tre vita knölar vid en grön fena...
växer upp i mellan två stavar...

vitt och

74 Springe kring kring
å kaota piagg

VattenKvarnbygd

75 Vilket å den värsta kyddan på matten?

Kungen,

76 Varför på skräddan att ta de första stygnat före

Han slas inte kvist på trän

77 Sax å väx å

~~Skräddaren~~ så väl å tri

å ~~Skräddaren~~ alla

passitante övanya.

Skräddan när han prissar Prästgårnet
klädor.

20

M. 9298:20.

78 Spinnrocken.

79 fôrse i Lunn, han hadde en hund
Kad är hans namn? Kad heter han. Kad

9298

21

23

M. 9298:21.

A En annan gäng.

B En annan gäng kaka baktas så sällan.

A. Va är du förra: dag (fredag)

B Den här lördagen.

A. Vår är den den?

B. I skjortan, i kalsonsanna, i ^{mina} skinnböcker

Lika fåglar shokkas.

När de är fatta. vidare där vi

den ena koppen hogen intut ögat på den ånnor.

A. Har du min fastmå

B ja ja är född på nät

ja har en fastmå var ja är

ja är född på ny

ja har en fastmå, var by.

23

M. 9298:22.

Han är ett få

var han är. (om vagnen sverpa si fullt är å spök)

Å gropa lanom, har du hettat på knutet är en röd

de va friskräcklitva d gropa, ja va röd du skulle sväljame

(vid gaspris)

Via min. Var har m lagget;

är du har drætt opp m.

Via du inte fler än du brofö

Ni, vet du vem de är? Ni är dubros må fast

Ni, vet du var han är? Jo han liggandes han är

knackas spik.

Vem har drucket drikta me de?

24

- M. 9298:23.
- Va gär du åtter? 1) Jo ja kope apa i salj' gapa.
 2) Jo ja gär, för tän ska gä.
 3) Ja gär åtter nästan i nästan åtta me.

Förveter spörj tiane, om ngn pojkar förrymde
 Ä en inte förveter, fis en ingenting veta.

Den han är så förveter som en färesteso. (En som spörj
 med huvudet)

Blarreskappa. ~ En som pratas mycke.

- Va ska du gör? 1) De angår de inte
 2) Ta beske så fis du veta't
 3) Ja ska gör en himpagimpa
 te å slä i en vaderpimpa.

Kitta = trollkäring

25

M. 9298:24.

25

- 4) De ska bli en plåva
 te å slä i röven på dom som fåra.
 5) Nyfiken; en strut
 fis du veta't så kryper de ut.

- Var å du hemma? 1) I Stöbbaremna
 4) Ja å hemma ve ett le
 där alla tyvar å skälmas å hemma
 där allting vetter pisse 2) Ja å hemma i den roa stuan hissian vägen
 5) Ja å hemma ve stepin
 fis du veta't så kryper de in, å två pipe på taket
 6) Ja å hemma ihinstan hissian
 å vära känne mej val. 3) Ja å hemma ve värrens ännu
 Gu riae den som inte me känne

Va å du för en?

Känne du me
 så känne du qubbakitta
 å då känne du hela värren

M. 9298:25.

Van fär ji sätta mig?

1) Sätt de på röven för de å möjiga bra här son inte
har ant ä sätta se på.

2) Sätt de på väia bantta sätta de sätta intet å tanka!
En olyckan gäst) Vit du var en obgheder just ska seta?
Hann ska seta pi sopelkosten.

En parha letat efter en pojke:

Van ha du vatt hajle dan din lage slundet da
ja ha laglat åtta de hajle dan
mitta de pa en staja men du vilja din vagn
jäta du fär känna mina röllvaffle i min pannakaka daga.

Håll! 1) Håll skeppare! här kommer en batsman son
2) vell skuta
Håll å inte här. Han är...

M. 9298:26.

Hur va de? De va som de å, å va de inte
som de å, så ble de som de feck.

De å skunnit ate. Ja grina si lyse tänderna

(de å så skunnit si jö si inte näven
röda ut lunga.)

Förveten:

1) Du å eyvar fär

2) Du å en värsnäll

Nås en tala om sham så å han inte långt bort
Om en lyrs: Förveten fär veta sin ejene sham

1) Om, de å ett stort or; hade inte om vatt
si hade ja vatt här, å du hade vatt min Kar.
2) Om inte om hade vatt, si hade is vatt piast.

20

M. 9298:27.

Om, de är stora ting...

de va rätt. 1) De va rätt sa Linken när han
piskade hon

2) De va rätt att friveten fe hite på nästan

3) De va rätt, sa Kal Kruse när han
spjärn om häring i roven. Då sa
kaijen: Spjärn dit din gung te sä
cha ja ge de på spjärnanet.

Nej, näs de är ^{svart} gröna sta en veta't
sa Kal Kruse.

21

M. 9298:28.

22

Ja tank, när de är bra, sa en veta't. (När det byrds om)
Den ena dran gör den andra fat.
Gott te gött, de är bra gött. (Om de får god mat...)

Nur står de te. De går väl an 1) De är näst de värsta

2) De ge an när Wagn bror

ja tank om fings de är nägelnunda

ja mär baddran om goten för jö slippes gale

ja mär som parla i gull

ja mär som ^{en} greve

ja mär vätre än skam.

ja mär illa. Ja då toggar du väl te katten
(när du syns)

ja ogyla (kråks)

ja mär som näcken, ja får snart ta sänken. ??

30¹⁸

M. 9298:29.

Bygga upp å riva nedet å en kristens plikt å heda.

Röta å inte bota gō fallande has

de som inte gōs i ~~bed~~^{tid} så far de gōras i oti (utrepuras) (present)
de passade som p. i Greto. (plagg: hal. t. er)

de gai som på en gammal

Märka ratt å gōra där efter...

(om man sätter) (de är för stort...) De röpa inte rum, de som tömt å.

Bätter en fäst i hanen än tie i shogen.

En rykane veke kan allri släckas

En häring kan inte tråla

en ale kan inte dra
å en bränn kan inte brenna

de bätter å ta lorden varve på dyngan än gai öpp
på topper efter att-

31¹⁸

M. 9298:30.

Vatten smaka inte bra utan de' gai öres än älterat
de å inte vänt å seta så låjt å titta så höjt förd
kan en få tort. Öjnen
de å bätt å ble ve sin bröd,

Shornahane ble ve din lär, de' passar de, bätt.

den som klyver fö höjt, faller allti: plurret.

Röpa inte hej förrän de å över bänken:

(När di har slutat agt.) Nu har jö tatt rumpan på haren.

Hinner jö te mulisen si hinne jö väl öres ryggisen,

(hästen)

Den som kommer fört te kvarn får fört malit

Den som kommer fört i säcken måste fört ut

(Hur kan du göra allt?) Jo si ja kan trölla me knana.

82 M. 9298:31. bekraangling = beklyns

Attengångsnöt fär allt skitst gräs

De är inte borte som riinne ar nästan i munnen.
(om en sälje frö till litet te en slättig eldsså)

Den som inte si öpp me öjat fär han si öpp me pengen.

De är en rektier rör, de fällas bara römpa. (om en illan)

De är drukt fär som brämme se mer än en gång.

Jord jäsning har vigen återvänds.

De är så dags atta slua köne (om min ger rös efter
sen slyckan i skor)

De komme åtta som Lyäsa fishadöppna.

Smörja hjälper om de katt å pi en gammal läromana
(medicin)

Den ena äran gör den annra fel

De ena gör förtjinter inte de annora.

Snålhet förtar vishet

(Om min bosta å smäller) Om du smäller så. Föl så hade du vatt
gitt i är.

När han ble domare, så ble ji pläst. (om en dom)
bonshunnaarna : havre havre M. 9298:32
herrgäshunnaarna : räj, räj.
om en bonde
som gres
plästblad

Ja tros du är rent allvarande (tun om vet mycke)
(Om en pläst möct) De är där en redi blarreshäppa.

Han tann frö Tonga är bra frö både gamla är unga

Den han är som job. (tyggs o bestaine)

Själv dräng är båst.

Män dräng han hadde ingen dräng, han fick
va dräng själv.

När en skecka barn i by, pris en ga själv åtta.

Mer slite bara på halva. (När hon har biatt o spinne)

Allting en ända men korven har två.

De var bottenlös som plästasäcken.

Ja när han fär henne så ska ja via don. (när en förgä he pris
te en rik. finan tve)

Den som vell köpa allt va ha sir, han fa salja allt va han har
Den som gapa ~~ell~~ om moet mäste ofta hele stocket.

Vaga vinna i väga förlora, den som ingenting vana kan ingenting vinna.
En ska allri knyta naden förd hänt fökommer det ingenting
en så kommer den ingenting där,

de ä bättre att stämma bärchen än van

Många bärka sma god en stor d, (för de inte
flygande kraka för väggt men sittande inte)

(om grannan giv o arbeter o den ene ropar: kom hit
men vi snasar den pratar så han den annre svara:) ble

ja hit o dit ä lika långt; hem å bort ä allt rölt.
(gifta mot fräldars vilja:) Själv gör' gäta ha, som man bidders fä
den som inte vill sätta gätor å far, så far han sätta trumman
i kalvskinn.

Om egen brunt i m trolovis: (Hur många skäle bötter vill du
dricka ur?)

(om egen tala om ngt o de visar ej sanc) de här syn för sawa
(om en prackellyggig) Den han bär kassabitten på ryggen
äpplet faller inte längt fia trädet
Sedant træet är, sedant blir frukten.

Den late blir allri fördi förrän krällen.

När de nägner välling han den fatti ingen skon

Om man sönni mot att gäst kom, trodde man att den
shulle bli rik.

De va besynnerlit va ja ble toig mot van den kom,
du måtte väst ble myche rik!

Nyser man när man har sagt ngt, blir de
sanc.

26

M. 9298:35.

Ta va en behöva å ingen syna men stortjyva ja intē gā.
 (Ja ti du för om va intē hemma) ja tar rätten å ålyst.

Sha vi sätta opp (stå vad) ja jā för sätta opp huetet å du för
 sätta opp fötterne.

(Om ngn säger: Å) Å, de å barnashit ella i dyngestan.
 (det händer) Det händer, vära länden att en kānig
 dör å fan tar'na.

(de ragnar) Si för ni gör som i skåne. (Hun gör s'ida?)
 Si lättet ragna.

... ja sha gi om de så ragna {taljekaiwas
 (tjyppojka}

(de å de samma) Samman röje di i kökhan.

27

M. 9298:36.

(Sjyd om'en) Ja de å syna om'en, för de å skinn om'en
 (di andra) Ja, de å swinen
 (Den tjuget) "ja, å de intē sanctis, så å de smästerna
 " ja de giv vat an för ji ta ingenting fört.

En sup de å intē värt värt, men tvi en i värtdera
 Skovellen, de väger jämt.

En sup skåa intē varken gammal eller ung
 men tar en mer så den treje ger begäret
 å den fjärde tar bort vetelet

ö sen suppe kān te han stupra.

(Fähund!) Han du bettet huet å en rött.

(Ge mej...) Ge de? Du sha få de Staffan ga märran
 (De va ingenting
 ant åm fiskeapp)

30

M. 9298:37.

(Får jag se?)
 1) De står inte s i på'at.

2) de står inte c på utan ett engelst k
 som du inte förstår de på.

3) Nå, de ä inte vart, för då kan de bli ett lyft

(Pitar sej, inâm) När du kommer längre opp ca' sticka ryktar

(Guds språk) Nåttan settet på one

Tack för ron (nå man gick)

Gra signe

(ber om hjälps) En bra kar hjälper de själv

2) Hjälps de själv, så ger de bort.

3) Hjälps de själv om du kan; hitta på andras
 hjälps...

Den som ska bygga ^{hus} /aftos andras in, där ble salten tukt på.

M. 9298:38.

31

Många hundar i harenas dor

När många sputta på en en sten, så blir den allt blötar
 En sha allri kasta sten på borda, för den är toag og andå
 från den som bär'na.

(Va han du där?) De är gesta, en slunt
 (plasturuppsl.) För du veta så krypper de ut.

(Va ska de va för?) De ska va för inte fast sha böla.

2) De ska va för ingenting sha fättas.

(Va är de förträ?) De är jordbärsträ

(Va är klockan) Hon är lika mörke som hon va i går i idag.

2) Hon är jämt hatt rasanes.

3) Hon är 10 minuter över hatt rasanes.

4)

(betalar jämna pengar) De va jätet som mor skickade mi
2) De va jätet skägg, se barberan när han rakaðs

(Vart ska de gå?) Jo ja ska gå te Lantaklám å hogga ut
Tarken.
3) Ja ska gå dit vifan geck.

(när de viskar) Den som tassla han ju ge

(Vem s å de?) De å mett när ja ha betalt mina gäll.

(En kommer in.) ja trodde de va folk å farakara som kom in)

(När de å oppstökhet. Håll i sådant vässat) Samja ger rum

2) Kun full korthan å sa jai prästen val rum

(När man möter ngn med copona) Nu mötte ja de me toporna
så un blir du vad inte gest på detta året
då

(den frammande som möter toporna blir inte gäll)

Det medel fö huvudräkten att ligga om vänstra tumkrogen
3 qqr. M. 9298:40.

Låsa di å fö urit folk å inte fö Gyra å skålmat
Var lagzer du din ben när du åter fish
(Om de svärs: På tallriken.)

Ja bruka ha minn på golvet men fiskabenen läggs i på tallriken
(När ngn å dras att ta sig fram, ges vilor) Den han går som di bliinne glöss
(Ja han ont i huvudet) Ja già å slöjet i en vägg så blir du bra

(Om ngn ramlar hatt) Hur kanns de att ta näsan te den trige foten
(Skynda på att årende) Gi minne å lusenfaka utan släng
(Ja han ont i magen) Gi te Peter på hagen
benen på nashen å spring.

2) Hulta de på en ren å skit ner alla
dina bän s å bli du bra i magen.
(Jag) Ja ja {de å en bra kän
Själv}

M. 9298:41.

(Ja tyckte...) Ja tycke de kan en fö ^{te} fallt väen si.

(Ja mā) Mā, hon går på färakatten

(Ja kommer ötte) Åte, de får jag iplastan, å de är grisarömpen

(Om man hittar lite) Ja de va ända nöet

(Tack.) 1) de kan en fö så möt en ha
2) de kan å inte nöet å lever på
3) de å inte nöet å fö hustru å barn på
4) ja hade knappat tankt å ta då.
5) Tack ska du ha, gott ska du få
out ska dej allra trygta.

(Tacka, sättnöt)

M. 9298:42.

Tok de?" sa korpen när han sköt i ryttaren
Tocka de, sa bonven när han stekte fläsk.
(Om man pratar med en ester) Sätt de men fiskarna koka.

(Vissa gör en lek) Ja vi ^{kan} göra den leken här i mor gjorde
när de gjorde det.

(Å lort!) Ja, de är hästadvaga.

(Å shit!) Å, shit inte mer än du oska bär ut

(Å du ute å già?) "Ja ja är så kommen te.
^{i ditt van} Ja già är så illa turungen.

Att läsa är inte förstå de är som ploga är inte så
tigga är inte få.

Så är barn i by som hemma vant
Skeksa barn! by så här en spöls qä efter.

Hur tunnit blodt å sā å de tyckare en vatten.

de en lōva i sin nō' ska en hälla. "sin dō"

de en lōva i gläje fi en ängar i sōrig

Mornstam han gulldrum

de som göras i snö de kommer öpp i to

de som inte ängas jaen si ängas de inte me.

(de ängas inte) Ängas, han går i Skane å bär lusapöse.

(de rör inte) Körer, de sete i spisen

de orðall färs me sōrg förgis

Lite felat å snart helat

de vet ingen om soppar å lanor fört förran en han

• de väller inte en att två tråter smakt påna.

De å, inti ens shall, att två tiater

di växte fiskarna gör i dé tysta vattnet

på en allmän lansvåg växte sällan gräs (om en lördag
nickar om
gitt utefter
de å hättre å ingen gris ha än en som inte häert gör å pi.

de å båst å kasta yren i spön å springe landvägen

de å bätter å skylla etter me bagge händer un te komma id.

de å bätter p' tia å illa tala.

Tara frö tonga å gull värn.

de å en däli ho som slai ut si fort hon myölka

de å fö sent å be Gud lyälpa se nār hihale har kom

de å fö sent å lära gamla kalle å lära myölk

de å ingen som bles fö gammal å lära

de å ingen fö gammal te lära, sa häring gult se,

de å fö sent å sektu nār haren springer i sjön.

De å enger för gimaat frå å ble skroecte.
 De å inte vort, sa bonne nä i han sket; høst.
 De å inte farlit å ha en breer mun basa en han en
 den som han en brees mun för lōe ha en styren ^{eggen} ^{eggen}
 han en klam sā fär en vatt ko
 den som han klave sā fär han vatt ko
 den som han dok som klings, sa fär han allt di son sprig
 De å inte värt å skida hunner ette häret.
 De å inte värt å ge ej öres förlän en fär si han dejan
 Rådlös å öfta brödös,
 de å inte lont å kösta krent på dia hunner
 de å lite som kan gla ett barn.
 De å som en droppa i havet

✓ (När de å bra) ja de som käl i havet
 ja de va som kungen: jerusalem ville ha et
 Snålske spar, å faen tar.
 Den som bettla sadla, han cent rie
 Den ~~göta~~ ^{kön} som skröla mest, myölka minst ^{(om en som} ^{skrävlar}
 Stor i orden å liten ve boerit
 Den hunn en ska nöa i shogen, han tar inti mänga fäglä
 Den illa gō, han illa far, å sā ha de vatt alla das.
 den som spar, han han.
 Den som ger sā han tigges, den ~~shaka~~ ^{ha} stykksa han ligges
 Den som har tis behöve inget vett.
 Den som har ~~träcka~~, den kan önska se va han vek
 Den som har hatt ^{hav sittie} fingerar icellen, ~~träcka~~ ^{träcka} inti dit dom
 igen

2069
M. 9298:47.

De tärde fela och
de vise gärsen väpper och i nätterna
En gammal man ska en allrt snäsa
En ska allri skratta åt en gammal för de han å
kan vi ble, å de vi å de han han vatt.

De å sällan råven vite ve hiet
ja större avundsjuka den bätter triv di
Så stora skep han vält förr

En late dräng, gai tidit, sång
En late dräng gai inte många glaad
Orätt gods me soij förgåv
Orätt gods tan tvedubbelt me se,
En saknen inte ocen förran barst å tönt
En vet inte att en har en kd förran hon kabat

M. 9298:48.

den som illa hö, han illa fö
den illa gö, han illa far
den som kommer sist i pisen ska fört ut
Den som kommer fört te koarven föi fört malest
Den som lina ^{låt bort de han hand} föi fört gaef.

den som blänkar se blann aqua bli oppaten i ^(mös)
Den som han fatt skan i båten, föi spålo es'an i ^(svin) _{cajer} skan
Den som tolar sanning far öfsta skan te lach
Den som å stor i tralen, han å slak i ryggen.

Den som å om sej, lier allri nän brest.
Den friske velt inti va den fälli lier
Dad geten å baunen, där gnager hon
De ås ingen som vet var skon klämme utan den som kande
Den han ger se inti föi ån de behöff

En ska boja vedjan meda hon a grön si blor hon bidefager
 De a båst a ^ä ekhon
 En ska fänia men järnet a varmt
 De a inte vart a gapa över mer än en kan svälja
 De a inte vart a spänna över mer än en kan ta.
 En ska inte krusa för skit så länge en a skit självt
 När de bået a de sā gott som gñet
 — När de a gjort så a de glömt, sa köringen
 De jens fler broketa humma än piastens ^{na hon va verat soa}
 Den som ger as givet han får tio dubbelt igen
 Ett råd i ti a gull vart
~~Goda råd a~~ Tid a pängar vart
 Ratta mans barn a rike mans kalva vell allti va (trivs)
 Fai ja viga fiska si han ja inget a tanka för-

Före spa, åtta gå.

När de vell va si grisa runten ^{galla} (när de gis oväntat bra)
 Slår de inte in si slör de vät ut.
 Hinner ja hären si hinner i rumpan mā.
 Var fågel sponge sin visa si damm som han vell ha'na.
 Veljen drar halva lasset.
 Enighet per makt.
 En øxe kan inte dra
 De a de samma i vecket föres en skarsa, se gñde ut
 De a de samma vecken föt chon klämme si känn de.
 Kommer da, kommer rá
 De a inte vart a lita på förn en fai si han de gat
 Löven a bra men hållen a bättre
 Löva rundt a hålla tunt

Ljus, Gus hos i lamper, trikörker (när de är skurna och
den som har möet till allt detta mer.)

Öjat vell ^(men) buken töl

När buken är full så rägna de välling

Nas en har många jäm; ellen så brännes ofta näst

Många mans hand är allts därför arbete,

När soen inte vill vall har hon möet förfall

När solen skiner så skin hon över hett

de är inte jät mer än en gäng om året

När tiggarn får brö så ska han ha smör på

När sköjera kommer te marken, då är de inta ont om

Därlit medel räcker inte i tredje ~~te~~ ^{på} stäckas

Stora or i höla växter

Frukttimmer är eneburshka fördärra joren

Rödt hår är en leder Ole

Skomakars hustru är sméens märke här ofta går barfötta

Sma sår är fittia värne ska en allti förläcka

Sma smula är orkna brö, är ganta katter kan orka lapa mjölk

Gubbe domaren så far du rätt

de är pingar som taler

Norravision Käringapen är norravinn de varor så lange

Trötta ne är käringar de är som to ä gläs ne en binus

Ellen är fukihare än Tjyven, för tj leverar åtminstone vaggan ^{vinn}

Tjyva öjat på tjyva allt va tjyva ^{ett} men ellen ^{är} rent bus

Tova gefta troll.

Fra Gull gefta troll.

Korpen royna sett ejena namn

Värket prisa mästarn i gäringarna foljande ^{an} efter
 En för löve thå'at så dant en ha'at, för den fallie han
 Voi Herre shapa inte fler ^{inte rå te å stornas} tysttlinga än kan han förörja
 Samma ger rum

Å dar velje, sa ^{ingentis} ~~alltid~~ omöjelit

Attå skaen blir en vis men inte rike.

Nu förstår ja schäsen, sa han när han åkte på lasten

De å bättre å kroka på ryggen än slå huvet, idag

De å båst å gana lanum.

De va start öl, sa bonnen om vattnet

Nora se före, sa drängen när han kände näven i grötfeld

De går vat ^{om}, sa bonnen när han spydde; botten

De här va moet smärt i gött, sa han tillade i bibeln

De å ingen som kommer för sent ^{te} å ble skorvete
^{te} i bränna se

/ de hier, sa bonnen när han klöv över lejet
 (Vid gott?) för de smakte fågel å stöts nöt på fest.

/ de tar sei, sa käringen när hon blöste i askan

de å ingen som vet var katten går efter, utan han kan ringa
 När katten å borta dansar rotterne på boret ^{slagen (L. Haten)}

Bättre sent än allri

de å inte fett å hämta, sa bonnen när han trask på koten

de å knöttgöre, sa kvastmakan, när han rakaide galten

Knöthända - me anlag att shåra, o. s.

de va långt, sa käringen när hon to påtajet å ge hem igen
 den spiken han ^{hadde} sa smickan när han stoppade den i jorden

De å eigen som vore han sett bro, men där de å utsitt öf she en.

Tschwir wa
De å sura sa räven om ryttnebana

Den brötyken han fai va var han vill, deå gött å bli'a me'an,
sa käringen, när qubben lagåen åt ~~shoppas~~ ^(noga) å inte
kom igåe.

Ja så då, sa beliusa Sara, när hon tillade ut geua fröret

Ga give den som läe, sa käringen när satt, tångla

De va härt sa käringen när hon slo huet, härdynan.

Hitt me^{skiten}, sa plåsten om barnet som skulle förgas.

Kar i en har sin se, men var sma har en dälie se ja han
^{ätter ingen dävare}

De å båst å ta seen där en å inte där en ha vatt.

Vig vat ha båtva fläkhet herven
Hittar var, sa pospen te far sin, när han höll i knutna pannan

Nu kommer ju vext in på barnens ratt, sa qubben när han
tok morran pi' in käring

den han å som Per Kull. Hurda van han? No-ställdes.

Ingen rädde häs, sa bonnen när han rakad galten

Ira, i ra, ^{noga, å dra} sa bonnen när han kände me en ko.

Ja försökte inte schäsen, se skam när han ^{re} åtta på baggen.

Ja han inte tankt stanna här te en tid, se käringen när han

ja ^{krona} sätta i klämme sa käringen när hon satt åsen mellan dörrar

Uch va de dämma, sa bonnen när han pensade i myölkant

Ja skulle val ha lite mä, sa bonnen när han stal fläsk

Många mans hand gör ett latt arbete

Ku å de gjort, sa den som försvarar se

Nu å de kleppt, sa qubben när han stoppade käringen i grus

Bola du en gäng te, ska ja ge på de på höstanet

Interv/tilde eae, å inte knis fö nälen stikker, saken klyper o kniven stan
käleken i sas. (int ge te justnu ell rgl)

de ge rakt åt shogen.

62 M. 9298:57.

Här komme en i hände se pi i inti har ett öre i betala me.

Nu å de slut me wylslanet, sa köringen nás lapen sprack
de va släkt, sa köringen nás hon körde knuet i dyrshögen
När ja lade en ko, så fick jo mjölken go

men ser jo ferk fler, så va hon bi cur å blå... sa qubben.

Den som har vare in ko, fär han tör åta ^{mjölkin} min ^{hon} ~~mjölkin~~ go
men den som har värpa, han tör inti åta mjölken förr hon aluer
di tör inti åta mjölken förr de sér eft nás di dyrgröda
^{kanin nás} ^{sop} ^{ina}

Slit den me hälran sa qubben körde värpn i askan.

Släkten å väist, sa räven om si röde huunava

Tack för i fol, sa tiggarn vad han kom igen dan åtta

Föderas ~~frändas~~ fe brukade inti le ut min far ur
en i fastan, men du ler ut we på gären. Ju tiden

63 M. 9298:58.

Frändas sa proghen.

Bara en ha starko tro o stora sho si kan en ga' pi vattne
Omjdomen ^{harar} sa köringen nás ^{katten} ~~medgöttra~~ ^{dan sado} i fastan
de va ett partit grevär, sa grubben nás han prisade:
Vi ska si pi varden, sa bliuna ^{mjölkin man} ^{mjölk} ~~man~~ ^{löt} murin

Håll snattran alla ska ja ge de på qadden.

(Om en som smässver å nihur) Han settet å väjer skallakott.

Han sete å skriva te kongs.

De va en fraga om greven å adelsman.

1) De å som aman me bort på. } (saker)

2) Lägg bek på å tro dä si drar de: }

Nu å de väista gjort, sa gyckelakom nás di hadde begravet
mor hars.

|| När havren böja rispa (gai i ax) si ska bounen böja wespa
(strykningen)

M. 9298:59. 6.

Han är bonne fört i dröpt i trähörna. (om en som vill va)
men än han är

Han är hurre åtta knäna å sen ta skitläggare ve. (en löjtn)

Här är bå brot å bringa. (en krafts)

(du är bruten) "A, ja är väl inte sydde i skinnet

"Åja, folkakött gäller ingenting

den som äte folkakött, den han ble allri fete. (om en
förläg)

ja hade en (hammare) om ja hade vatt pörne självt men van
vet är inte van den ä.

Han sätter ut varre en hin hålle

Nu är du inte farlit i veltas, för nu är de hus i var bruska
(om en som

väntar att se som långdanats bo) ja tack de få röd
vanta te commarn ~~säde~~ bler grannt så en kan hitta
se på en tu men en wila se.

"Han är på dimman. } . } om en full

3 Han har fått; trumpeten }

3 Han är snäll, mosien

6 M. 9298:60.

Dromma får som strömma.

Han är så fattig som en lus

Han är fattigare än en lus för hon har då minstena tak om huet.

Han är så fattig { så inte dörana där stängda
} { så han inte höre

Va fattig de är ärbit

Va fattig de är ingen synn, är be om de en behöva de ärbit.

ja har brännt me en gång o den som den brännt de engång
han slårer inte gärna proporna; ellen,

ja har hört väntig prassla (om han hört nog
av nja, som van vid nja)

Den som är saker te ett han är saker te allt.

Han är full i fan som David's hön

Han är full i fan som en körska fuller å borner

M. 9298:61. 60

de finns möjligheter, sa Gul

Han å si dummen ian han osa ^{som en axe} gja höringsarj i motvär
som ett koldt kålkunne ^{som en ko}
Han å som koldt fläck.

Han de va i grevens ti. ^{just di hans hyspbekör} (kommer ^{på siste munnen}
^{en han å inte var å ana fram på domede.})

Fa (Han å si usel sa ja till inte sien för mina öjen
Ja töl inte höra talas om én

¶ Den ene talas om moen, den andre tala om dottra
^(Nå si tala hit i här)

Mannen går som get sköt på näver.

Han fe sa han så ejn solax på en gång
så han la hys näbben
så han visas att
så han glömmes att inte i båada
så de står härliga.
så de gwe i målzen å de ejore hönen gött

M. 9298:62.

Han å ^{stram} stor ^{stram} te å be om då.

Hogget å så gött som stacket.

Han må som en so när de å sonda
vatter av ^{göken} fijo ^{slippe gala} ^{engest} ^{1 bra}

Ja må som en greve, -- förgelit ^(bra)

Ja må som en peck i en kornagnashög ^(illa)

Han har ondt i munnen, han orka inte åta lite utan moet

Han male grya åt far ^{for men han försvarna inte å}
Den som vell sjunga fans visse, han blir inte olärde. ^{åta opp den så fort}

Han fekk primmende händer i knut ^(han har bitt)

Stryk å en loje byk ^{stygk.}

Den illa gti den illa far

De ena goa förtkejten inte de annars.

Han ha stect i þain korr à te palt (de var gättut fö)

Han står se inte mer'n jämt.

De lär inte lange già förrän de ähe åt deekat
(de ramla ikull)

Han slo i skiten så han ble leggane där fö allti.

De klia i kabestan (hungri)

Jä å si sulten si ja inte höre à ca già mitesi mā
en jö varken si ella höre
som en humm.

Han häve i se som en varg.

"Ä du sulten? - ja kör fingrana i röven så ble du blygsam."

Jä sulten. - Du jö åta già maten i framme så du står de mellan mälen.

Mätter man räper i sulten man jö.
...

Stå på din kant! Den han står sin sköte! (den som inte
kan sätta sig ned
ö mätsill heller
igen på vanhant)

De å båst han lämna köringen böocene å tar på se kyrtela
de å en hunka, en köring o.s.v.

Si slickade me, jäms ette önen. (hällit -
(vad berört)

(När de å hungri) Nu ska jo åta sju buka fulla
så buken slå på trekant

ju ska bättja opp å åta i morn så jö återess å spy i halvdagen

de å båst å se (saj) Pat sådant som de å (tala redjif)

Den han ha hakan te sin gru å röven te sin tutela
(en fet o vatten)

de finns inte batta

ån te åla ee. fö mötta

jö de blir ett batta å batta

De e en kinkaläpse (En som gravas se fö allting)
skicka en bordan åt gästnarn så går di te...

Han vell geen shagi men vell inte gärne hälla. Skaffet.

Han lät'at gā mén han leve.

Han ge bōt de fella han han min han leve, a' de gō
han rätt i för dā far han minstena tank förlit.

Hon å safinne sā hon kan inte gā.

kan flyga.

har ingen rö

si de fela henne vara virga ella knäna hon
kan å hale som en ål. (listig a illmarin ^{Nyr}
den han å inte sā dum som han sin ut te.)

de å mer i den än nän kan tro.

få för du me te dā sā har du gött.

Få du me te dā sā för du me te mer.

Jaha nās se blir twā torsdagar i veikan.

✓ De va en militärspr i Skåne på Gavva egen
dom, där han bort ^{skattar} Blata för fördra egendom. Frun
hade verst lite rykte för att hälla se me andra
kerra i sava hon svartjuk å trodde att hennes
man höll se me hushållerskan. Sā på Michelstas
sa hon te hushållerskan: Ha! dag har vi i Michelida
då flottan jäm mängen hona.

Hushållerskan varade: Vi pigor ska ju orke ut å vandra
från den ena horan å te den andra

de skabla
få, morron betta ve en hysbit (ve en talgbit)

de blir inte i denna kungensti. (ve ett här blös)

(om ngt som man inte vill gā med rai)

De á ysti, sa Þorers Ólssen, nár han lig
ork sv ä tægt høde gætt i þá an.

De á vigen bræsha, fór Gu skapto ingen hast, han
bain ba vi shallle skymn' oss.

Jahā den han á mó i munnen. (inställrum)

Han ha kommet ner me bægge hännar (om en enda)
gætt at þér)

Han ha kommet på bakhagnen i sju mil etter laugan

Han kom bak som tashene på hatten (kommen fördel)

Han fe betala luxen (om en upphiken o. sitt näpott)

Nu ha han vánt násan i väret (då)

Nu ha vi åtet opp den á den (eftir begåvning eftir)

Hon har mættat mænga sultrua munna.

Jahā, nu ha han lagt ipa se skéen.

Nu ha den gætt åt eviheten.

Den han satte násan; været redit (vogtaroj)
tilla anra óve áxlen.

Si inte sin næsta, krappt se sjálu
de behöve da inte lägga din nosa i blöt om.

Inte ta de næra flintshallia bekommer om.
Du trygde om mægahanda men glömmme bort de sjálu.

De va or á iga ríse

Han á øte át anra á stul át se sjálu. (lat hemma
fjärtakli át anra)

Han á honne át gárbun á dräng át se sjálu.

Han feck ge se . Han fe lön ge mæ se.

Han á sá lat sá han iis inte riva se dan de klia

Han ofreda inte lusen

Han rester inte vogglusen ur baserna

Lathet á den farliesta spukornu son finns fór han á obothi

M. 9298:69 74

8988

Si träffas där si råbas.

Jä träffa de på ett annat ställe. (hotellen var oppgivelse)

Kom här de ble shund.

Jä träffa de på ett annat ställe

träffa ja de mellan pyra öjen, sha du få va du har väntat det.

träffa ja den mellan pyra öjen sha han få smä fiska värn.

Gör ja då, sa grisar runten. (inte gör man)

Han ble mottagen med varma servetter (vänligt l. ovänligt)

Han är må com reddar Rö. (överrakt)

Han är som sark fö rö. (han han inte tar, utan spidea
ut att)

De är bätt i ta skeen i vackra hand (intet vidlyftigt)

De gesek på skenvar) (de gerh natt å gjant)
(+ apropos)

Där va många oglle i mören. (de va många som hade
me saken att göra id de gesek.)

M. 9298:70 753058

De därta late hte grukt, där är oglle i mören.

De va som efterskehat

De va i cirka minuten i gevinsti, på klockslaget

När de inte fe va som de va, så föde va som de är. (ingefändig)

Skipet står bra som de står.

Jä sett bra som ja sett.

Tocken er} bonner han komme torpare com vell från
Kanske ja sett i vägen, sa den som satt i storken

De va inget övermål } knapp tillstånd)

de va på nageleten

Den han tar se intet skaes

Aktade ella sha du fåde en davg å grötaträd. (en klymmede kvist)

De lyse som solen i Karlsta.

De skine som en palt i en glasdylkta

M. 9298:71. 76

De lyre se inte sydals (lyser därlit) }

De glisl som en doggmask.

Han feck en spik i hänga mössan på (fick ett svarv som
gått evanslös)

Den han slo huet på spiken.

[För fikh man alri sätta spik : en likkiste utan
den skulle fallas hop med träpinanar.

De smaka som flugor ; käl.

De smaka som p... ; Greta

De smaka som rosiner.

De va ändå si ji inte blefeskapette (om man förhade
a fikh i alla fall något)

aprilnaer

si ja slapp i gi speke.

M. 9298:72. 65 77 8888

Han å som Barkens katt, han tar va han får

Den å som försä katt på Klavant, ~~husdyan va han?~~ Ja
~~han va skapt utan natus.~~
(om en som inte visar givt se.)

Nu fin en ta te de krohetas järnet, sa bröneung för vi
de shallt böja sli.

Han hälle ha vatt ate å gätt. (om nog obekighthet han sked)

Shan ha vatt å tillat, jostret (om nog mat o fort ut nogt)

de för du vänta me tenn du ha blett torr bakom ören.

Han äte togge. (om en som ^{förgöt} givt efter nog annan)

ja undra sa flura om giddan å fikh (undersam
om nu är den)

Genväja blecenväja.

Han växer ors i läget

Han ha opplevet den ene annen på världen men inte den annan
En vet va en ha men inte va en han få.

M. 9298:73. 78

Nå en ja för moet å valja i så vet en inte vechet som å bätt
Han valje å bläe å te slut står han mett i skiten.

Han valje å valje å te slut ja han de samsta där å.

De å en ruffe
Hon som han vore kalvad i skogen å slongade hem. (objekt)

De å bast i åta där en han å sjunga va en kan. (inte låna

Allting har sin ti å söva har sin ti.

Alla känne qubbakitta.

Känne ni qubbakitta så känne ni me.

Barnaminnet å gott.

De som äras i barnorum, de glöms inte bort på älderdomen.

De som är gjort de ble allti sport.

Gjord gärning har ingen återvändo.

Bätter bot på än ett öppet höt.

M. 9298:74. 78

De å batter bota i ti än i oti.

De å batter å ha en liten välsignade bit än ett stort forbannat större.

De å batter ett arlit gnej än ett falot ja.

Böjan å värt.

Nu ha ju böjat, nu å de vara lykta igen.

De blir allt kår i den må vara han ha frasat skite å se.

De å batter brotts ån rålös.

De en vet vet igen men de två vet, de vet hela värden.

De ena broketa noter åt opp de annra.

De går an me minner än så.

Alla klockor går inte lika å alla tunna kan inte skrika

De kan handa den/baste| för de har hant me|
samstl|

Alla barn i böjan, en å inte född lärde'

En kan inte begåra störe vett i hunnen än han har fått
 En kan inte begåra mer än tre marken talj i en tråbok.
 En ska alltid ha en om de som är orundgjelt.
 De kan ingen neka häringen i skrida när hon slippa
 De är ingen som känner de orna utan den som har de.^{te hals själv}
 De passar inte att smäkera här penna i munnen förrän ble
 De pratas möcke men allt står inte i bibelen.^{de ovan}
 De pratas möcke men de ble inte så möct än.
 De är väl att lögner är te förrän de vore förrän illa om all
 De ska alltid va nöet brokit nöt, som lägger sin näsa, ble
 Där kommer en som vell ha sett skräddaren rent
 De är inte allt gull som glinna.^(det är om ngn lögner är i andras tal)
 De är inte skräddare i va styro i munnen bara en ha styro rygg

De ska inte i va styro i störgen, bara en kan sta sköten.
~~det är inte~~
 Gamla marken står inte över än på gamla skinubryxor förrän
 blek krokela ur kaana.
 De två komme överens om, då kommer inte den tredje ve.
 De är alltid möcke flott på andras mjölk.
 De är fött å ha lite själv så en sleppa springe i böjden i kina
 De är bättre i grön själv va en hinne i ~~till~~ de ovnas filove va.
 De är bättre å gå inne förrän maten än gå ut å inte få.
 De är bättre å ge hunnen en bit än å slöss mā'an.
 De är bättre å ha en rymlig på skon än en blås på foten.
 De är bättre ~~te~~ å stämma i bänken än i än.
 De är bättre te ha de lella en ha i ro än te sätta se illa ut.
 De är de samma va ont en har nära en andas ska ligga
 De är de samma vems mån en ble vara en fär en bra swärmar

Den som ligge i åte han fā seta i dō
i den som står i dréche...

Den som lägge se som ett gwin han stie opp som en brakur
de à ett ris te var röv men te sōmna à de två

Annra ha fätt fem marke men ja ha fätt ett punn.
Vår Herre han ha ris te allihop.

Ingen man längre än Gud vell.

De à en dålic tiggare som inte har nån sack.

De à en dålic tiggare som inte orka åta opp de hufa.

De à en gd vān som stier opp å ^{tater} latten aen salace,

Goa vānne ha en allri out a.

Ja unne min nästa si gött som me spåld.

De à inte värt å spanna frī störe lass àn en orka à
dra, frī dā han de valta.

De à frī sent à sekta nār sājene sete i roven.

(Å skäms) De à ingen heder à skämmas

Skämmas de gōr di nār di står i skämsvän.

Skämmas dā gōr jorpråin.

De à ingen ärjare utan han ble goe nöengang

De à ingen starkare än han finne sin överman

De à ingen värre än han träffar sin ^{lös} hossbounce

De à ingen hök värre än han träffa mot ulven.

De à ingen som ble dålic nok för utan han ska gefise

à inga ble bra nok ^{väg pors han} slaka ble dāc

De à ingen sämmer än han kan bā körä à vānna.

Ja à ingen sämmer kār utan ja kan ta mina or debuk
en kār sta ve sitt or à en kāring ve sin pōse.

de å inte grovare utan
81 om de va groot bero ogo
beklagades ej
M. 9298:79 ~~hade~~

Går de genom halsen si går de val genom rören

De å inte var da mor baka.

De å inte sät mén en gäng om året

En fin löv å åta mén en har, sen få en lov å swälla när

De va förste gäng moggan jes å då ^{en änta här.} ble hon astlös

De å inte alla häl te å späcka i utan en ska rosa i somma.

De å inte gött å hålla de en inte har i händerne <sup>(om en fys
ongrig
de skurkall.)</sup> se

En vet ingenting förrän en he försökt.

De å inte vist å gömma å spålo förtor.

De å Roseoflöd i Härpeasnörp. (ibland de ena, ibland de andra)

Aktan å ^(stör) men en mäktan ^(snål)

Kunskap å mäkt

De å intesagt att en gha allt då en si.

M. 9298:80 85

8088

(en sin däligt) de å inte farlit, han få inte allt då han si.
~~De å inte vänt att ca~~

De var se inte att en grina när alla gråte

De å inte lönkt å föra grisca den dan han ska slaktas.

De å inte lönkt å myölka koen samme da han ska kalva

Diskanet å gjort å ogjort.

Den som Tassla han gie

De å inte vänt å röpta me soaner över mer än
en kan reda öpp.

Baskana ha öjen å stenana har öron.

De å inte vänt å ^{gruna} se över förrän en få si hurs farlit

De å inte vänt å gruna se förr en ^{de ble} dör stängs

De å inte vänt å myöla pösen förrän en få si om de behörs.

De å inte vänt å kasta pållle förrän

De å inte vänt å gesse över förr en ska klämme.

M. 9298:81.

78 80

8080

de å inte vārt å kōta kent pā dōa hūnna.

de å inte vārt å va hūn fōr.

de å skam å hānga hūgern pā sīn næsta

de å pā vārens vis, den ena mānshān ska gōra den andra igjōs

Nu syns de att de å pā vārens sista tis.

de gōtt å ha en bit å joren, fōr vell en slā dank en dā si.

den fattie kan inte vāxe mer än fatti
^{vāxe de mén in sōve.}

den fattie vānne se allti illa.

den fattie har allri' vēt te akta se

den som å fatti å allti vālmente.

den som å fatti å allri illavüen

ska en grunna pā å fā hjālp sā fār en gāte en
fattie fōr de å inte lōnt ti å gāte en rik.

den som å rik han sett inte hārdant de å va fattie,

M. 9298:82

87

8080

den som å rik fōstā se inte pā va den fatti lier.

den som å rik fōstā se inte pā hūr de å va fatti.

dā full i go fōr.

den som dricker ur fatet, han kommer i halset

(-klaven)

? den som dricker ur spannan, han trella sāket pā klammen

^{= han hāve icel förmöke så han}
^{bli i gräne}

de ble en borgin kolv, han dricke så möcke han fār å titta ette mer.

den som ger å givet, han fār åtta hemmelriket

den hon gār stukmellen som Pisau

^{Pisan va en gl boj}
^{stāk häring son va}
^{piscoksen. En natt}

den som gār i borgin han gār i sorjen

^{var. Gallerig en}

den som ha möct å mun, han åtta vār å sätta tro te

" " " " " han han allti ont samvete.

den han har smenyppe. (kan ta varmt)

Kunn fōrveten!

det heter: Nosa se fōr !

M. 9298:83en än = ett stycke av en åder som tagits ut
från de under

Den to se för bres än, så han ble hänganes / pñ / på
den som flyte för höjt, han slös att. ! Corlen
den som inte vell vånnas, han få ingenting i denna vägen.
Den som inte vell se vad spåt, han unna inte sin nästa nöjd
Den som inte är nöjd med de lilla, blir inte nöjd med de ^{möt} stora
Den som inte är nöjd med smöret ha är inte nöjd med lasen.

? Den som inte är nöjd med va han få, han få lära se å ble sulten.
Den som inte är nöjd med va han få, han få fis ut.

Den som är allehanda här, då är allti skit.
^{Länge så lange så leva å} skitaskär
Stryk så lange en läre.

Den som mycke läre, får mörke ~~titt~~ i tanka
Den som har namnet för gods gagnet.

Den som ska möct baka, ble ofta myöllöre
han få inte mellan me särken.

M. 9298:84. 83

Vorsta me, ja jā lövén opp, dejen già på golvet.
den som försöker ta äran i sin nästa han får spåla stå i
En anna-gångs kaka bakan så cällan.
Den som vänta livet ur sin nästa, han ble råt för fete.
de blir dryggt möjl å sua på. (samma betydelse)
När männen ble växen, är fölet dött.

Du går å pratas för de gråt, du gråttar väl på å ble mycket
Den som skratta åt ^{on gusundat} sin nästa, han är storsta varret spålo
En qubbe. Händelid: När postar si fråwa ja inte efter koen i båset
mycke korakt. men när de ble gjort vill ja inte ge klaven.

Eti: Kexas
(lito tråns) ~~bosadde~~ När p. clod så han en stäng me kaka
etter kaka i taket, men sen de va gjort
så han inte aju.

Den som spottar i kålen pi spålo åta ur han
Den som skiter i örtikat pis spålo dracka ur åt.

den som vilt va mā nār honingen slechas
 han sha va ma nār brāa sterkas
 den som ā var mans hisseracka, han fij sham te lōn.
 Den som åte som ett kriatur, han får gevälla som en humm
 Den som åte som en ulv, han får glita som en värg.
 De vise hōnen växper orke i nässlena
 Den hōnan som vell växpa valle | tyāna inte att stakta
 ble ingen ^(= valörmen) nasta mā.

Då ā sällan träskoposten kan hūlla till
 Då ā vat kommet från träskoposten (agt tosit)
^{Te} dess mer en stryke katten te ilesknae blir han
 Te mer en ger hunnen, te nāsevisare blii han
 En baktäste slāpa åker allti dreckat,
 (från pā stenkorn) (. att brāa vid bakhagan)

(bakkulen sätter på slāpan så det slāpade ner
 pā branta backar och gav larvet bakökt da
 det var utpā backen.)

(om nigan) Usch va du ā baktäst.

En fij lōn ette som en gō.

En gång ā ingen gång, twa ginge ā näet, ā treje
 gång ā sijun.

En gång ā ingen vane.

En sulten mawe | halle allti tegoe me va han få
 sätte allti värde pā maten.

Har en ti ā tyā konst, kan en göra va en vell
frosta inte gör allt pā ro shuls
 de ā inte värt ā

M. 9298:87.

92

De är inte vart a sella på lusen men en plågatles
 Han såg snål sätta han närs röto slappa em
 sätta i motvär, utan i nevär då han ej gäte
 förr nölla ä han
 Han är så snål sätta han setta på lusen men han
 plågatles.

Han är så snål sätta de skrake han skräck
 stryk de är en leec byk.

Sadant läder ska sin sörja ha.

^{om ngn heterum} (Styrk a oksa en hönningemörgis
^{styrk.} de är inte vart i straffa korken förr soppanne
 jämmer korkha förr sätta soppa
 (du gie.) ja seer ette saja ä hine ette logn
 Sörj inte förr mors mus en lange far leve.

M. 9298:88.

93

behovas
 En dog inte sörja förr den dan en inte ha sitt.

En vet va en har men en vet inte va en kan få
 den som ha mört vell ha mer.

Då är en avundsjuksbål, han unne inte sin nära nötting
 utan han få hälten ej åt.

~~Varket~~ prisar mästan.
~~slitet~~ Fäfing già lären mört ont.

~~Härskarsheten~~ bedrar visheten

En ska ^{allti} se förr dä en inte läger te ä stå ut me
 Fallidomen är inte go ä dölgja.

Stalen ska föras om skona oka brinna mä båst
 Ika en lära se mört, ska en lära se fullkommit, sin kan en
 den som flängt han gä allti illa.
 Dåomöjlit ä gäta bå fört ä vad

M.9298:89.

94

Fresta sin nästa, då å syna men å göra var man rätt
 Att byta te å ingen ekam.
 (då å ingen syna.)

Frågan å föri närs hon å ärbi
 Får en klave, så föri en allt ko.

Får en bo, så föri en val so (s.s.s. kustru)
 Den hon å som en so närs de å sonda.

Då trastet, där å som de vore vandaslag frå janvan
 Den som går körkegranne han få giv vandasanna.
 Sina sär å fatta vännen ska en allri förepta
 (då å skama å bja) då å välment.

För mötche å föri lite skämmer allt
 Lagom å båst men han å så sällan hemma.
 Lagom å döe, han legge på Slentasal i. (tagom)
 Förveten å döe, men han leve längst än, förtä ja.

(När barn, när vitt har mat.)

95 M.9298:90.

Sulter å döe.

Gamla kattle lappa orksa mjölk.

Gamla höné lagge orksa upp.

Gamla bocca ha stela ben.

~~Grott~~ Ull (sha en allri gönna, då ble mull
 men hin då ble gull.

Gull å vara mull, annat å de me selve.

Om gullet å allri så rödt så går bröst före.

Den som gönna, han har, men den som glömma han
 körne allri vinstar.

Han har ingen som Mette se, så har han ingen som hatar de.

Han en igen å trasta må si föri er va, ja.

Han en ingen å pesta må si ble tien långe

Han en igen å sto' se ve, så faller hela nänhet

(Sulter, en gubbe i Ketas)

(ja har sitt an mā i min barnadom)

Hit å dit ò allt rohit, hem å bord å lika längt
 Herra i hundra stänge allri dörer åttese.
 Den som åhe i karret han stänge allri let åttese men
     tacka vét ji den som komme å gå, han ha vét å stänga
 Hemmelighet å inti för var mans dör
 Hunnen känner allt va då lukta
 Husbondens öga ji drängen vaken.
 Var å en töke se klokhast å var å en töke båst om sett.
 Var å en vell akta sin rö
 Var å en vell akta se.
 En å som en å hållen te.
 Stor i sinnet å liten i minnet
 Stor i ören i liten påjoren
 Stor i tron å liten i ron.

I brist på annat tar en bonnflexe i jamm
 I brist på brö åter en väpple
 I brist på brö åte lappan limpa
 I brist på annat åter en välling, annat då gröt.
 Vila, du få en ^{vänta mā te}gora var en bli döe.
 I nöden prövar man vännen.
 Intillningsgjukdom å den farligsta gjukdom som finns.
 Då å båst å dra på mén en å vät å väen.
 Ju fler barn ^{har} ji större lycka.
 Den han ^{har}/ja kychliiga te sett korn. (om en med många barn)
 Ju fler korkar ji sämme eöppa
 Om de inte å större än vetaresvårs, så å de var å la reda
 Den han å inte större än en näve gröt.

M. 9298:93 -handa) 93

Knepen i mänga, bara en förlä se på å binka dom.

Kröpp förtjänar å keöpp fortara

Själv gria i själv ha.

När en q ha gjort'at själv sädant en vell ha'at ^{inga} ^{at} ^{klajå} har en

Lite felat å snart helat.

Lite brutet å snart frälatet.

Lite kan räcka länge men moet kan orkta tysta fö
de star te å tömma en sjö.

Liten borta läng väg å tungt väg.

Liten borta gör vägen lätt.

En late diang bär se förr i speony ån han gäs två gång.

Samma kan en ju ån ett par spruckna tråsko.

Han har en röst te å skala potale mä.

M. 9298:94

Då late som te å skramla på en sprucken tråsko.

Mänskan spår men Gud rår.

Du spa som di blinne slöss

Epi dä å te å hogga iväret.

För spa åtta qå.

Ja åte me inte mer än mattlo.

Jät å van å öta lite å legga icat

Mattli pölsa smaka båst.

Mänga kan hjälpa en, men en kan inte hjälpa mänga.

Di som han makten förmås å göra moet men den

fattie stackana han förmås rioga.

(om de lilla flask) Jaha, här stekte di flask, å di fattie ju osen

Nappa de inte på de era stället, si tar de väl på de
du å inte vänt å ge ce över om en inte fis nappföste en slinge ut med ^{andra}
de å inte vänt å hitta på var krok en si.

(om de tunga)
te å åte.

M. 9298:95. 109

Nya kvarta sopra allt i vär.
rent

Häget är Nöet är nöet är inte för sörnt
de är inte allt en ska ha nötta ä.

Alla vett åka men ingen vett släppa te märran
När hattan nysse, så ble de ovär.

Katten vänta ovär. Han då! ja han vänter allt rönen mot vinnen.
den han är sora motvärts häring. (tvärtimot på allt)

Drängen går inte längre än bonnen är mä-

När sanningen kommer fram så blir de fel i protoköllet
Sanningen får en veta är barn är dimborna.

När sanningen kommer fram så komme lögnen på skam.

När sanningen är kommen fram så får en veta vem som stod bakom.

När Torsan kommer te valde så få bonnen flotta.

101.

M. 9298:96.

När svinen bär prinsa, mun da ble de ovär.

Tjyva stjäl ifrå tjyva allt va tjyva äjer ä har.

När tjyva böja är tråla di för en veta sanningen

Da är allt tojtit för den tojtie

Hur fett fläsket är så är de allt nöen som gnälle.

Ont ska frörliva ont.

De goa görs nek de onna är.

Gullet bedrar många

Rikt ska rikt ha.

Den son är rike si åtte möet är då förlöve vaja jämst

Själva är go dräng.

Skogen är fatti mans tröja.

Sma smalle är orksa brö.

En liten kan göra möet men en stor varne se om.

Sma' kalva växer orke.

Sma' barn | kan orkså sätta
slita ork

Som en klaos så är en hädd

Sopar fört rent fördin egen dör innan du börja rota veanuras

De gör inflytning här möet en far liä bara hunnen få ha så möt

De gör ingenting här möet en få ha, bara en sleppe å liä försöktler

Bördan å lätt bara en få gör det en vell māna.

De är gott me då som går åt.

Stora or är fett fläck så som är tigga är inte få.

fastnar inte i halsen.

Ä som te är så är inte få.

Skäppa så är skäppa få.

Sänt där ska sän smörja ha.

Ha han inte satt ut nät gött har han inte nöt gött äforsata
de är större skepp som ha vält än en skuldebölla
de ha vält större skep än dā.

Om en shecha en so te Rom så är han so lika val nä
Många hnen, många cinner, sa bounen nä han välte mā
non komme igen.

Många hnen, många cinner, sa bounen nä han välte mā
källassen
de är många hnen å många cinner.

Den ene töcke om moern å den andre om dottern å därmā ed
går väggel åt.

Så är de är så ska de vila å så ha de allti varat
Så, då gör di om värren.

Nu to du i en bakhof.

Kä fe du en bakhof å dra i.

Ta allting pi bessmanskeken, då är adeyt

Att varn gefte se, då var se intet, di ha ju inget fastann
Te å slas me småhera, {då hömrig igen
{då a lant bort.

M. 9298:99. 104.

Tu i swälta barn i kreatur, de quis bair te frilust
Föan å ingen typer antingen de å, jölk eller fä.

Swältpora, då förs en inger flöt på myölkkan.
Kor hon myölka genom tannen.

Springa för annura kan en göra te en ble [utfattie
Tacken herre, tocken drön] näkken

Toå stora ji ånta rum i en pôse
de gi unnerlia te, Gu shapa ånta fler än han förtje
Dagdon i visdom följs ånta åt
ållerdom

De ånta vât å vänta se ve va en ånta kan källa venia
De ånta bâst å slö på den viggen som gär
(da Ektannan när han processade)

105.

Vai Herre å ånta rålös.

Släkten å allti väist.

Å en liten gnista kan ble en stor ell.

Då å ånta fett å hämta. (de å ånta möche igen)

Då å ånta väist å swälta bi nân en har å ånta har.

En fri lös å åta väi en har, så förs en swälta nân en ånta har
den som inte
Öter en se matte så sleha han se ånta matte.

/ Går han ånta i de; så går de val an te å göra omien, sa häringen och koran
Ta'at: näven, de går an å åta på vägen.

/ De går val över, sa häringen då hon hade växt i tännarna

/ De går val om, sa häringen när hon fe barn.

(om ngt värt) De å varre än barna -

du legge å vänta de som du hade fått barnbygga.

M. 9298:100.

M 9298:101.

1113

Slut, lafin betyder anda. (när ngt tryfts)

De går fort te å ble lusie men de å varre å ble renigen

De går fort å tjana se ögys bana de star se.

De å inte swärt å shåra brea remma å aurars läer

De går fort å se, åt men de å varre å gora'

A stå å prata å ingen könd, de kan den som halst men

te å ta tak å gön' dä well sej litet mer.

De här ger inte brö, sa bonnen när han trask på kosten

/ De här de går inte å fot hække, sa bonnen när han ta te yren

/ De kan väl inte hålla te svit helle se pojken när han

res soner sin tiggja första gång han häderna

Der asane komme så fort som den rasande

/ De rör me inte, sa käringen när hon bet. "fläck

/ De va i marktet, sa gubben när han lä biansias gärsjan å wo

M 9298:102.

1117

De tjödna vät när de ha vatt en storm, sa kärige när hukkotsgot
battna = poser inte eller vridga ut sej utan vara faller ihop
ja begripe inte mordant dä å iås för myölet battna inte.

En susp ur flaskan, han kan göra roet. (hjälp) (tänk)

de allri nån lokta utan de å aon oljcha nån.

De å ingen säkerhet här i stan, sa bonnen när han fick en

De å inte vart å va si kinken, sa bonnen när han fick en stoppe

nät i läret.

Gumman hade stoppat hans linneböss å gjort hoar
stoppenälen å sa på krallen sa gubben te käringen
att hon skulle tillta före va bestämt en skäv
som hade skavet honom på läret. Gnt trosta med kela
stoppenälen sette i läret när ij bolle böckerna i
altes. Gubben hette even dejer och bodde Åbo i Slättbys
torianhus. Han reste väst te Amerika sen.

M. 9298:103.

103

Då å långt te skogen, sa den som tapté baktälken.
 Då å gott å ble å mäon, sa tiggaren när han tapté pôsen
 / Me gör de ingenting, de är värt för kosa, hon komme te å hia på de
 T. ^{så} Töpphorst när han gick å tiggrde.
 T. va ~~mälare~~ i Slättbäcks försam. brukade på vintarna
 tigga hö för sin ko. Svarade så när han ble nekad.
 De är sham i intet va nöjde när en har'et bra, en kan
 änska i den ene ^{fjät sämme} näven å cikit, den andre, sa ja
 / Då som är folk så är de, sa kärleksen när hon hade ^{du si veden du far mat}
^{med me tatara} dår getan å brunnen, där quade hon.

En gunna som hette Lotta på Grunapå (i Fryle eller
 Voxtorp). där brukade tatara ta in. Där hon di grystan
 fulla å flasko, di sit å Lotta fek åta mä. När di vells
 lina grysta. Vi är ena folk, vi döppra i en gryste å

103

M. 9298:104.

ate i ett fat, sa Lotta.
 Ett dålit fruentemare å de fälicesta de finns i ja
 men ett bra fruentemare å gott vart.
 Den hon är så usel så hon är inte van å hålla tak över.
 / Då va ^{aura bulla} ~~annat~~, sa bakarn när han sköt på gresslan.
 De ska väl ble bra me då om ji far leva å ha hälsan.
 För mörke å för lite skämmer allt
 då är så srys å be Gud om hjälps när en är kommen. Jala
 Hitt ska du hon smällt de gär, Sa sham när hon höll kärja
 / De är ynkligit, sa qubben, när kärleken höjsade i gön
 Gu late de ble vacket var, sa gästa budspelket när di skulde
 Gu nände di stackarana ^{pikalas} som vetet pela på, di få allti
 / De är bättre å tas te shae än te skam, så kärleken när hon
 var hem saltet (som hon lånt)

M. 9298:105.

de à gott à fä hjälps, nás röen slas över dörä
nás en betöra

Härre så härre, sa käringen elo kerret: fjärdynan
~~Hittat~~^{Irairap}, sa bonnen nás han körde me en ko

Sätta en rova (nás man slas om hult, "halka")

Lajg, (lagg) --- ~~stavar~~^{böan}

fä slo en lajg ur röven (nás man halkahult)

~~Då~~ à snart te à falla à ingenting detta

Ka flödade du ålle | där? (om ngn förl)

de va ^{hette} ^{din} sät dä je tankte. (om ngn myser)

Prosit (ibetnat)

Om ngn likar si talar ngn om den

För di en blåsa på turjan, — ngn givs på den.
Di de åskar: Gofar köre

M. 9298:106.

Itt hyärtlit shrat förlänge livet.

/ fa, hittat lutar de, sa bonnen nás han geck in på krogen.

Blae välling, sur sell, baljhuvan kom hem ^{Tafellan plockan, ve rättan gör hem} såjer välligheten

När sha han in, såjer klockan.

de à för bättia à sti opp sa käringe nás hon stövet
Lika barn leka varit.

Hö årti en à, si à di omöglit à già årti ur en kwäen

Nu ble de jämna slåj, sa bonnen nás han tre trask

Nás di tre tröskar såjer de: fättas en, fättas en
ppr " " " : jämna kara jämna kara

Nu à de gjort, sa prästen nás han priswo se

bo = om ngt à sktet à fö smalt å de lagg sätta et styde.
sätta på en boning. Han hadde. Han har båt.

/ ja nu ska ja bo de, sa haringen när han kände havramjöls-
gröt à la på bullen (boden)
ja ska vota de fö gammal ost. M. 9298:107.

/ ja nu gushelov, har ju fått min syn igen, sa drängen
när han sag Vagnsnäs (by: Möheda socken)
igenom astaskivan.

Vi ska inte trampa varann på liktorren.

/ Nu är du i fällan, sa katten när han hade tagt röttan
(Va då bra kalias?) ja öpp, taket.

Tramp i rutes sa drängen när han slo öpp sparsess

/ God chapter ingen rättvisa, sa Apjölnamn när han tullade med skäpp
Sams, sösken! sa pojken te mor sin när han fe pisk.

Fint ska de va, sa få de korta va de ill

/ Nött ska de va, mör myolkataren à borta, sa bonnen
när han drack flott
Tien à inne, sa bonnen när han sadde korn o metsommers tis

M. 9298:108.

113

Skänningen sådde korn när vekeus va slut à då ble
lika bra men där ble inga äjs
När glasen klinga då få till alla brått à springa
Då à skita kalas där inga glas går i kras

/ Å de vax då? sa sheaddan när han bekade tråden

/ Ån kan hon ta se, sa bonnen när koen räckte på se huc à
spindluv a sängott som faragö

Apaj vät och hatt fyller bordens lada all

De à den största välsignelse à ge en hongrie starkare en lit
å åta

Brändt barn skyr elden.

Börja me en synål à lokta me en silverhäl

De à ingen nissa mā dan på kostana

(Si salle grämma allt va di hade på kostana te långt vänta

De blir dälit kalas när de à fö många gäste.

Då en gör i källa, så en allti ängra
 De finns fler brokets huvuna än prästens
 De ble allt te märta när de blev gjort å bli de inte då
 Väri har, så ha vi ihop ^{så här en gora de späts} i vad de ble slutsat ^{så här vi dela.}
 De går bort i pröva en vän i nöden.
 Nu är de kvällen i nu går pojkarolen upp (maren)
 Då är de samma va en gör, bara en få dagvarket fullt
 De är farlit tört när alla tia.
 De är försent å ängra se när skövorna settas i töre.
 De är inte gott i lugga en platsbotti
 Då är inte gott i källa då en inte har i hännene
 Då är inte gott ta dars som inte är nöt å ta.
 De är inte svart å gör vara en kan.

Då är svart å va gest å intet ha van hustru.
 Den en alshar den åra en.
 Den ska hålla i tygelen som märren äje.
 Den smak karlet ha fitt, den på de behålla
 Den som har å vell ge, han är inte snål.
 Då är inte gött å gl, när en inte har å gl.
 Den som inte har näntig å gör, han ska tas.
 Den som inte lyder far å mor, han gör lyda trummor å kalvskim.
 Den som kommer först ti kvarnen gör först malef
 Gårboa byte sällan hästa (omgitternål ss)
 Den som lägger sin hästa i blöt för anras gjörnål, han
 Den som leta efter bekymren, han hette ^{för allti töö} dem allt ^(töö = besvärlig tills)
 Den vänta inte för lange som vänta ette en goe dave.

De bakaas brö i fler stuer än i en.

Si smä tijvarna tar di men stortijvana piga
Tjus bätte en mena, ju större skam han en.
Ljus portare en åker, ju portare vell en.

De å båst i koja lanom fort, så vinner må i si se ikring
Te mer en röre i skiten, te varre läkta han,
ju mer en blås; ellen ju varre brenne de.

Doktorn gör ofta båst nötta när barnet å dött
Dörrarna hänge på gängjärn å de å inte förljudet för nim a ^{igömen}_{denn}

Dörrana å jorda ^{te} å gå igömen

En förfing höra detta orkså ett korn

En alocke kan ingen hjälpa men två olocke komme på skam
De å sällan de sluta ne en olocke, utan de komme en ny
älter.

Ja åter allt va ja få ute fluer i käl.

En flua i käl då dö en inte å.

Ättelack | ättelack på masken, då va sämre ol som gjordes
efter de andra sen kraften dragets ut till det
bättre ölet

Laka | låta masken stå föri att ta ättelack. bygga.

Elände på elände.

En tok bli allti klok.

En på löve lata se keypa innan en kan gå

En må lika bra den dan mor baka som den dan

En kan inte göra portare än en minne ^{nen ingen kaka han}

En behöva inte gå länges än te se sydö

På se sydö känna en annan

En si inte sin nästa langer än te tannene
 De à inte vart à salja huen förägn lyxinen ble fälde
 De passa inteté à ta boken te trågais mästare förägn ble vart
 De à inte si nötl om en palt i släktetien
 Där nöet gött röcs, där nöet gött spellas

En sha vanna munnen etter matsäcken à ^{torver} ~~ändan~~ åtta
 En sha smia mén järnet à värmt
 De à inte à vart à tros att va folk se's fö de mest
 Den som väger à, han åte kål.

Den som åter va han få, han få allti nöen rå.
 Fattimans barn far allti bo trängt
 För or à så gött som bå skrevet à ting fört
 Ett or i friväg, då gäller vad fö domare à prast.

För va de 25 hispann te speppunnet men nu à de inte
 mer in tjul
 För va de 7 timunca på natten nu à de dubbelt ca
 Smörgåsa vekan à inte slut än (on en dräng ^{märga}
 Nu à de bra ören du à komme te bläggpet än. (vemmer sna mya plats)

De à mögen sham à frösöha, om de lykas

En sha inte ge mā den eaa näven à ta igen mā den aura
~~detta~~ Gu lyalps ors te ännen sen ta storatan ve

Nu à de slut mā ~~julan~~ häljin, nu tas söckna ve.

Gu she lov fö mat à åtte, (åtte = savel, afterrikt)
 nu få de anura snart komma åtte.

Ja mā sat gött fast ja har så lte, di mā inte balle

Små barn à små behörume, stora barn à stora behörume

Oäkta à kökets giva gön basta lörhan
 Oäkta barn à allt kwecha à valskapsada

De tenas för allt nöt broket nöt i kullen.
 Va gör en inte för prängars skull
 För en sup han en få moet gjort å en som satte varde
 Skål min hals de å ingen batte ja unnen
 Nu å han där en lat en inte görat illa, sa prian om
 Var sha sleeve va utan på ^{pecken} höllan
 Var sha wespen va utan i gryten
 (Skål) Taek för skålen om hon träffa mig
 En å så gott som en öpit men ^{Tanka vell sätta} en i van stöveln
 Han sänker mer, han syns ej mer han blandas bland de andre
 Högnod förfall
 Ingen född lärde
 Ingen rök utan de ha valt värmre åtta.

Ingen bror, spel.

Ingen å Diskare än att han nöden gång kan blestycke
 Ingen å likare ^{utan} ~~som~~ att han nöden gång fela.
 Ingen ^{de gjort vad an de å} skål å skedde.

Natin Korhan sha va mett i byn. (di skaha lika bekant alla)

De å inte värt å va mändasgeern fördäble en Tordastiken
 De å inte värt å va sa häftie, dan å spæ än. (tidigare en inte vad
mitti torden)

Söndas arbete å hela veckans Tordais

En söndagjägare ja ga hela veckan å inte på.

Den som sha ha råvrens skinn han ja betalit anten

Den han vell ha fettkarna men han vell inte blöta se om ^{fört} ~~föttene~~ sinn.

Var Herre straffa inte härare än en han stå ut näät ^{Kloane}

Den Herren ålskan den agar han

M. 9298:117

(Första skrinet är magt)

125

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNIEARKIV

Den starkam sät ut som han hade stäl opp vadaref för kaven.
Den starkam är en bevis så de är fälit i givnås ån för di starkam
Den starkam sät så slappe ut så han stå intet för blåst.
Bevare oss val för å ble geste me en såden beväjet
(om en lit)
Bevare oss val för å komma på en såden för di för en löve ha
en cellatörne på ryggen te härs (flöte)

Bevare oss val för å komma på en såden för di för en löve ha
Många huen, många cirren, men där är ett som ha samma
cirre som ja, sa bonnen när hans lass me kälkhusen
välte är ett rullade mot krodoten.

De finns inte starkare än fruntimmer för de orka bärna
En skrine hon löpe för jämnan men en fete hon ha återhåll
En skrine då tol intet är restda böxene öres för'n hon ble
me'at men en tjörk å fete föl sa möst hon på.

123

M. 9298:118.

föres de så möst som de talades om så vore de en onge i var buske.
Den hon barna var loida å jör intet ant än ligga & kna ihop
en hove orga.
För för en kappe horn ska ja barna för hele byn, sa rylanden Anna
Nu ha du fått din på trissen, nu för du legga på kullen å skynta unnen.
De är besönnelit, hur illavurna di är så vänne di se åtta ånda
ja du ska ha tank, å i fall ju skulle röka te å nära, så kara lat
ja fruntimmer å inti vänt å rätta se efter för di nära te halva å inre
å sen ta di så möste di för.
(Tori vänta vi prata lett.) ja ni seje lett, vad för di vi dä här ci apa, de finns inga
son vi signa vell höra tales om sond
de vell intet! du vell som en stor, ja du inti så dä der.
Jäsa du ha knygt sörjäbånn om'an (intet för fler barn utan
slaven var sluttat)
Jäsa du ha hängt opp slaven var sluttat?

Nu är di ute på loana å ringe me Halmsta klocke
slaga - halmpiske

M. 9298:119.

121

Jä å Tjwongen i gesta me sā ja ha lita å ta pime, ca häring
 ... com intē hade hât tarbe.
 ... sa jā jā en sängavärmare nu
 ... man de ble kollt.
 När en ger den celle stakan en lit sakömmare di' aare å vell ha like
 möet mā.
 När en å stan se sha en riva ver gamla hus å bygga opp ^{joröl}
 å när en å utan föa sha en ställa te kolas frå dä ble de allti möd
 Den som ha mōnna gläktningar han jā stor a fönirge.
 När de å bra sha en veta

När de å nöck jörs de intē grüllat. (järra si)
 (grua se)

Olöka dä ingentij i önska sin nästa frå de han ven com
 näst komma ut före.

Först veckes förhålat = förlå jörs kominor i grosses.

Rör intē ve me, fö dä ble de fel på lytet.

Grina du åt me, sā grina du intē åt min dumborn
 Den som grina åt auna, han å storsta narret själ

M. 9298:120.

122

Va å de åt de, du komme å grina som en colvaj
 Om en ger daim ett slad sā vegar di' dr tie.
 Hon va sā go som en gärafjäring i Strömett (se di' om
 en tiggehäring Bekamaja på Planen under Ferbergs gär som
 tydde sā hon hade allt överplöd)

Om en stoppa ett snuskorn i halsen på ormen sā spracke han.
 Di se allti felen på anra, men intē på se spålv.

/Om bytte fönirjer, sa häringen när drängen lä hos sin matmor

Det knöt förgas intē latt

Det goss förgas intē latt

Haka granna dä ble en intē å me

~~det~~ När en jā ost å bis å bränvin, dä å de jul.

Den som komme i pothens klo, han ^{komme} blef intē
 Falvens shaanslös därifrä

En fintte allt dā en si me ett öj
 dā ja va te domen smälle. Skåne.
 Dā står te domen faller i Rom
 En sa allti vānta i kōra te kvarn te en har
 sista biten i näven / te en har sista hakan på
 bort / frā dā ble en allti brolös.
 Skomakare ble ve din lāst, dā passade vad.
 Skratta bāst som skratta, sitt.
 Skjepet står bra dā de står.
 Den ^{där} ^{väl koha}, han val åte, sa patron på ^öhs te
 (Förlitning å ^{värtet} ...) ^{not å se}
 dā är en dälie husmo, som inte komme i din kår ^{not om året} ^{genom} ^{löt} ^{om året}
 Hon spenne huohär i föliogalās.
 De blev som huohär i föliogalās.

stryke dā sno i bēt.
 Morronglans i häringadans vara ^{tallan} ^{säll} dagen ut
 Mullen moron gō en klare da.
 De som faller i sno gär bort i tö
 En ska inte wälta bā nār en har a' nār en inte har
 En ska åta nār en har a' wälta nār en inte har
 De a' inte vānt a' via bā fälli a' fångerässen.
 Syngar frā ~~sage~~ ~~saga~~ ^(fär inget råd)
 Dā var syn frā savva
 Så gär de te i kri, den som å nemma si' bler'en fö.
 Dā hände i väia lända att en häring dö i jan tråna.

M. 9298:123.

120 2020

De va en styr sneckare på en härrégår.
o när han skulle därpåna så gick han till herremannen
å sa att nu kunnas de da tid på att han gick
å att han ferk betalt. Ja, sa herremannen, ja
ha tankt att ^{ja skulle} ~~maltes~~ ha så' ellen s' möchte å de
tebaka på maten men p' tanken vi ble kvett.
Ja, de gäi ja in på, men på de villkor att jo
sätta med sigill på allt vi jo har gjort.
Ja, de gäi jo in på ta herremannen. Då sprang
snickaren efter sin yxa o den hopp han i den
finaste byrån. Häll, sa herremannen, sådans
sigill vell förlate ha, ja betala va de kostar
Och då ferk han mer in va om i respektigt
va tankt.

M. 9298:124.123

En gesäll till Hinsekin till Lagman Lenke o på
gode om han behövde nyt. snickeri. ja vet inte om di inte
skulle va en svinko. Sha de vara de där. ja o han giv försöka
di sha ja bli å p' ett rum som på kan taia om de medan
i p' den o virke till den. De ferk han så drogde
de lile innan den ble färdi. Nej men de she ble med
de färdi, da sha nog näg lagman fö besked. Om
en tid da sa han "Ku å den färdig om han vill
se den.

Tryckte på en knapp då kom en ss
med 13 smägjars fram. Om en slund si tryckts
han på en knapp o då gick son o quisarna tebaka.
Lagman ble alldels föbluffad. Lagman hade sedan
hon på sitt rum så långt han lende. Sen va gesällen
där långe o gjorde en fin drosho me surapel, selena

i er smedtälj. Rättam skulle ^{styrka} braderna
och balgen men de kunnne han inte bra. "Fäll
ner aumbagen på rubanken annars
synter du andan, sa gesällen. Då var rättam
ö hemme God av en si Axel dälij mänsha!
då to gesällen rubanken. Kastade ut rättam.

Ett par böner satt på Väinämöns gästgivargård
och då var det en bonde som stod ^{vax} fätt han skulle
skita; Länkharna (lagman Lanhen). Han
gick in i trädgården där domaren satt. Han gick
och tittade överallt under bord och bänkar. Va gär
du i tittar efter, sa Lagmannen. Jo jag hade

en präse med nära tankar i men är gutes
i tankarna o därmed gick han ut.

Du skrämmme me inte längre än jā vell
Ingen kleppa me utan sät
Så ska de si ut i en brennmätsäck mā pannbaka övanya
då å te ta ~~sug~~ ^{sug} de jeans å lägga där de behöfs

En fäldor å åla då en los å sjunga de en kan.
Telyuden tyvänt å allti förmådd
Te fallit gör tyven.

Tid å pörjan

Du gråte me torra öjen å väte röv
Å de å intle farlit, han bara gringrater

M. 9298:127. 132 8088

Va gråte du ps, antingen å de öter elle glädjötan?
Antingen gråter du i gläde ella, godj
Toreta Käringe å de inte ont om i föjden
I tonna fat å höla bänka, finns röte moet å hant
Slecka i skeen innan du lägger den på boret ålla sei
de int som om en gris hade åtel mā na.

Tacka vell ja komma te ett gästabudborr förr å välden
då kunne en fåt lite, icke, sön en hände åt. Men
nu så få en seta där å titta å dispinge i ramla
med postekinstallreks a' dā ble en inte viatt å.
Den hon ha allt en redie plidora hon å sā bemunte.
(Å de en me hter man) Den där å de allt trängt om saliketen.
Här tro jā de va trängt om saliketen, sa bonnen nās han kom
i höghan o bänken va full.

SE 133 M. 9298:128. 8088

Trätting å versa, knäpp opp knappen, dre ut puhu å pena
En sa gevva på höppet som katten ve skäpet.
Inodens ti kan en gā mā tråben.
Trägen vinnes
Ulvor] bite inte ve hiet
Ur hinn å i munne
Förlävet å gött bara de kan slo in.
En ska altrive Gud om då som å möglit. Vältur hör inga bagget
Te portare en åke tess förr komme en fram
Te portare en springe tess förr å en ve målet
Av dyjövlädgg blei inga druvoroga.
Nu väl en sposar sa fens de allti nöst kvar.
Äpplet faller inte långt, från träet

De passa inte att ett barn här en gammal märkska
Ögat vell min buken tol.

Värtet prisa Mästaren,

Ajö mā'na, sa gubben när kärige ramlade i brunnen
Ajö mā den å alle mā fler. (när var gift is)

Allting har en övergång.

Allting i sin orning å perspektivet på boret,

(Van med haptvärk) Han lofta de skulle ble bättre men de ble allt råre å råre, sa kalle

Nu hette ja ägget som Macka lelle ~~varg~~ ^{varg} ~~lägg~~.

~~De~~ ble vät ja ble de inte nöttit åt me så ble de vät

de ble vät nöttit nötengång.

Hu va de bläss kallt, sa bonnen när han satt, spiser

Urah va de å kallt, sa bonnen när han satt i spisen met tröjan
o brända opp ol
på se

De feck du sa Håken för han wesrade märran

Då å te å si se före innan en stache förgrena i ellen.

Då å te å si se före, sa bonnen när han la se på färsakatten

Käll, de går fö fort, sa bonnen när dē skevte mā'an.

(bokta ut i skyrta på kräller å ta en under van arn
o skura å.)

De går som ränsa fesk.

Du få ja dit di sätte humnashit i längtrava

Kan du räkna hur många humnashita de går på en skipp

De går va de kan, sa flackan när hon jorde me lalgårdenheter

Då ska va te varning föriare, sa bonnen när han laste

Då svier, men de svier gott sa kärige när hon chaser krocken

ja å inte kalvad i skorven å slängade hem.

ja å inte född (då och då) för inte.

de à ingentij annat à vanta fñ)

128 M. 9298:131.

De à örsens tif, sa grumman

/ De va en annan femme, sa bonnen var han skus en gja.

De va en ^{tajbetur} tajblöcka. (det lyhades)

/ De va lögn, sa häringen var hon hade putt.

De va nummer ett te flecka (en prima kirk)

/ De va skont, sa Gustava om körsen

/ Siså där ifga ~~sie~~ Fia i Åbyg, var di to kusen påna.

/ De va val ji hon ifja de dagia helvetet, sa gubben var han hade begript ^{en gramma}.

/ De à båt à tia, sa pojken som talte om allt va han hörde.

~~Men~~ Men ju kan tia ja si kirkewärdens pojke i Birkeskult var han
hade talit om allt va var hans hadt gjort men kirkewärden
va hede vatt borte.

De à de samma va en gñ bara där gñ à mälen fñss.

/ De à de samma fñ ji skulle ända ner, sa plåtslagen var han
anmåldes ner för taket à bunt benet ~~Q~~ av sej

M. 9298:132.

137

8198 137

/ De à de vila som gñr nu, sa Kalle Kruse var skithedt braun

/ När ji har hövlät i ålle dor, så à hövelen min, sa Kad i Hjän.

/ De à ett päljön, sa kvastmakarn.

De à förtukt à spjärna emot udan.

/ De à kallt i sängen, sa gardisten var en li. vattenpolen

/ Ajord, sköna nöje, sa prövrytan var han tappte kadungen i pipa

/ De à lite som gñr et, sa häringen var hon fick pojken

/ Denna gången slumpade de te, sa bonnen var soen grisade

/ Den noet gött har, han nölt godt spelle, sa häringen.

/ Den som voce så lockli som gohen sñ en sluppe i gala, sa klorkaren

/ Stik den som hade vatt flecka, sa pian, ~~när han~~ var geft a je si svaga sin

/ Dar va di si valsegrande ve woj, ju je i bagge ännor, sa häringen

^{när hon ge à liggde.} (i bagge ännor på huset)

De à båt à skura: var sin dosa.

Stort knive i hte vett. Litet knive i mōcke vett.

Trettiett, trettiett, säger de när en hallo härst springe.

Fattia ja i alla dra vatt, men seut ha ja allti vella haft et sa
käringen när hor torhade hons lorten av bordet i följd

De va en häns, letade Kajse Maja. Hon va från Björnebo
sy i Möckelt (Möcklebult). Hon gift ej med en som va hatt
i Marbiaten, ^{Johan} Pettersson, i Slättbög sm.. Hon va närsynt.
Så hade de skomakare i hon skulle duka bordet. Så
hade hon satt fram en nykärnads smörbit, oskärder, på
bordet. Si gick hon efter potatis i när hon hade satt
fram potatisfältet så sätte hon te smörbiten i sin: Giv
en inte i bordet din kattfan så ska ja ge de. Så fick
hon ju los i plötska opp smörbiten fram de lorten got-

vett å bläsa i den hte. Men di yppre just inte vän
shada pöden.

För möct i fö hte skämmer allt, sa borren när di
kallte'n fö rekeda sman.

Vår väse han å stean i på kova å te palt, sa Engströms koga ou
skomakan.

Vår dråse ha fått ta en flieka på syften (pa cykeln)

Giv åkt, sa köprallen när han eatt arhet.

Åtten er fö Viktor, han å varre är ju sa Patrik när han va så
pelle ca han äddde int' mina fröjöt
(dina smepojha å fulla; di bodde i Röjan vid Os bruk.)

Hälps oss Gu, sa käringen när hon ryglade katten.

Gu givs att varet vänne se om tress ja ska hem, så käringen son
stodde rödver röd i motvä
de giv som för Motvallskatten, som ja motvär på verket
hätt hon ska.

(När en ser noga stö pün) Passa du me den allti? Nå int' utan fö
venöra
Nu ha ja fått tak, sa drågen när han ramlade å höllaret
När va den som håll, sa Anna i Göteborg när hon kom med ^{kubbballasset} skarpt brygghund

Smeden han slår
ve sin stable ä slår
må krokin harar ä skorvin lär.

Skomakarn må sin smöre tratt
han biter i läct i griva i väet
ä söla krokhettblocken ut
(krohebl. att från krokstölen)

De å snart å miss-se se, å falla på en lort å ingenting hetta.
De å si skunt sien si inte å tåta. — Å en raka vät den gamla vägen
De å si skunt si de å omöcht å si. — De già vät å treva se fram.

För var gamla häringar mötta pojka som va onanin i vätaas
si kunne de hända att di sa: Vell! si var tå komma fri?
eller Vell! si est hem? å så lotté de opp kylan
frammannte. Då skändes di.

Det va stora skan i si de, än å visa de

Hemorten ä här, sa den nyggete när han föste gryg lär hos
(Om nog va kryg;) Bevar vät, du ha vät inte mer än var Herr ha gett de.
den som nyfiken fär gryt skämmas.

Irgen ordning, sa katten, när di körde utan on juleftan
Här sha ni ji si på den som orka näntig, sa ~~Djæviges~~ nu
Inte han ja sitt nät å inte vell för si nät, å Gu lat me allri
Inte kurri du me, för då få du löve, å ha kurat min förs, se brunen
Di va smitt å gött, sa tiggaren om lössen.

Ju vell ha de som joruka i munnen å gryt gött, i mäjet,
sa häringen när han vell köpa insejana
men glömt va de heter

Ju vell helle già genon 7 barnsänga är ett mäspel, så karp
Här va rum te fler, se brunen när han valte i än.

Nu å de lågt, sa Sven på Träffs, när han slo yean. skallen på märet
Store lund å Falu, de va en dali bus, sa Sven när han tälte illa om folk

(stulle slakta)

/ Mor, ta fram biblesn å salmboket å logg på boret, sa Sven då han sag
 / Mor, ji vell byta vänta mā de, de bläser sa ^{präster komma} kildt på me, sa Sven
 / Kärtå hien å spring, sa bonnen te drängen, när käringen ^{di oj lig} ^{sävde} hens ringde i morten.
 / Kors i spisen, sa käringen, när vällingen pooste, i årkan
 / Lå bli me, tess ja blir så stor så ja kan prime, sa ^{bonn} pojken.
 / Kötken står den djuva li, sa tyven när han bröts i si. ^{offekistan} ^{allastop}.
 / När bonnets barn gā te maten, å åta så följ mina mā, sa drängen.
 / De var inte menirger, sa bonnen när han klände tummen på käringen
     in i dören.
     Mor koka gröt å röde i me kocken, sjooren när han spelat.
 / To de? sa skolmästaren när han slo pojken på orat ^{så han sprak} me hujallen
 / De är nördar som gör åt, sa knallen när han sålde synala
 / De är fräjdästen en sha leva på, sa knalltacka när han sålde synala
 / Nu kann ja si, sa bonnen när han hade brötsel ögnahåren ur le.

Stopps, sa bonnen när han li hos käringen å hon fes.
 / Slik de inte in, så slår de ut, sa spägudelen
 / Slappa det te livet, sa slappa, ji Te halsen, sa bonnen, när nu
     et hil å de un fluer i den.
     — sa bonnen när torbaggen dränkte
     re i ny fölkhagset.
 / Då sha du ha i gen, sa drängen te bonnen, när han hade fått stryk.
     (när dit är hört ut gōnd) Här luktla de faderverslana, men difattis på bara osen.
 / Sha du nu böja på igen, sa moern te pojken när han böjade shisha
 / Å de tördä igen, sa qubben, när käringen velle han skulle byta om
     shposta ^{å han hade hatt na en mané}
     Den han ha dä aura leta åtta i sportekraven. (om ngn å sak)
     (då varnas ibland) De kan ji allris tis, fö dä kalla ji fö tös.
     Älli man varas längst.
     Dä orat jas me sorg förgas
     Galna hatte ji nevet skum, när di dä ha fått sa sprunge di
     hem å ses igentings.

Den som går å vanta på arvet, töks allt att hystien i
Barn är en Guds gäva å en fädd mans plåga.
Hvär mänga barn en har | så är di lika hära
| så vett en inte mest nä
Du går å danka som en bus; en häro.

Bra ting skräppa må se självt

Ejet beröm lukta illa

De är härt ja eftersjälv, när ingen anna ha vett te å
Ha en lock, så för ^{vil} i botten, sa professor Möller ^{när han köpte}
De är bättre ^{te} å ge hunden en vit ^{spannalosten} slöjs må än.

Da som sers ^{är} då glömmes, men da som skrives på papper

Den som tar Gud ^{är} på resan kommer säkert te välet

Da kom gäsi syfven ^{då} i pien ångra när ent kommit sett pistolen

Da är jött i ha så en kan betala för se.

Di en inte har, så fri en ta på huita.

Da är balle å spara ve kanten än ve botten

Da är en dille prövemakare som inte har men ^{att} hot ^{kruppa} å
Ni kanne lagen men ju härras dess krokar.

De hjälps inte å åkla se nä olocken å framme.

Olocken va inte framme denna gången.

De va Guds försyn att de inte ge' väre.

Aktan är mer än mäktan

De är inte farlit bara en inte å rände.

Nod ger kraft.

Detta är latia för mina öjen, sa plågen, när skulle tanken
på hirsplöket för plaster.
Helvete är jygot nok om de inte bygges på dagbien.

8080

148

M. 9298:141.

De å nemmare te å spryga på böjden å lana, åntea akta din han.
 Nu komme d'å ^{ramla} ~~raafta~~ mā cina skällekoc i en än starkare han
 De å skellnad på lös å länga nägjer (näger vatast näglar)
 Den som har fått börden på se, så far han löve knaka åtā
 De å tiss noch te å hälma å ta å se hatten ten en fäsi Herr.
 Nu ble väl den starkan så stinne sā en fästā me mössa i näven
 Den ene tiggan bli allti illa på den äre för han å rädde att ^{fri jämnen. (månu blint nænde)}
 Den som allri ^{ha} hatt närlig den han ha ingenting å ävgra öve.
 Den som å fattie kan inte ble mēr fattie.

Lalfebe å den präksta spikhdorn som finns för den å obotti
 Den late sha ha slirk var en sijn.
^{Tarka vell för ve} Rikmans bor de å allti hösenflos, men fattimans bor å härsönarp
 Rikmans bor å allti å sparmans, men fattimans bor å allti Runnkwæstians.

8080

149

M. 9298:142.

Den som å fattie han tilla inte alle toggen mās han ge sin rista
 En bit men den som å rik han tilla sa svält om han inte
 Ja svälja halva.

Den rike han kramma om styven men den fattie spara
 Den som prata möet, han jue ofta.

D'å omöjlit att han kan tala sanais, han som prata
 Den som ha längst te kökhan komme fört dit
 Den som ingenting vell åti, så ^{har} far han ingenting å vänta
 (åsi = ge)

Den som gärna vell spryga, förmunna inte shan å lara vise.
 Den som geste se för gull, hadde förs ofta tröll
 Parige geste tröll.
 Gull geste tröll
 Gårboas byte sällan hästa för di kunne te varanen plöjvat

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Å Gutroste me va du å govärn ~~se~~ me men de vänta för ju
tro ja meste almese (almos) i pösalosa, men ja sa finna?
pi rå å du sha ble å mät ändå för ju knippa oppå tårta i skölet.

De givens förde som förtigge häringen att du meste almese:

Den som ha buken te sön Gu, han ha roven te im tatebu.

Den som ha en granne häring, han ha intå å tanka å få ha hemm försjö.

Den som å rike å har allt va han behöva, han har viga bekörnor.

Den som har å åta allt va han vell å behöva, den å ingen ynk var.

Den som hjälper en vän i Nöden, han hör hemmelriket till
han får späfalt ejen.

Den som gärra hjälper sin västa, ha intå swärt å fäti åt gödje.

Den som intå vell giva hot gött han ha allt i många verschöte å förebä.

Den som intå ha vett te å akta, han få allri nötig i denne värde.

Den som intå soll möa se han får allri not i åta

Den som å möadage han få allti föra illa.

Den som inte ha satt ut nån tjant, si has han ingen i förvärta

De som inte å syn värt å hälle inga påoga värt.

Den som lova runt han hälle tunt

Den som lättel trampa se på tåne å spülla se i synen, där å
inget hälane (hälene = va qvar, finnas)

Den som kan nötig, han ta se allti fram i denna värde

Eva behöva allri skämmas för dä en han nötig, men för
dä en ingenting kan, ti en ofta skämmas

Den som står, han sitte att han inte faller.

Den som skåra grötafatet, han ble allri sali

Den som komme sitt han få allri nöd plats

Den som intå vell se ej ålo oäl, si vell han intå sin västa

Den som intå gör vät åt se späf, så gör han intå åt annra.

Den som ska mönstra ande, han få lös å va en vaka späf

Anras fel å allti lätt å skåda.

Den som blårra se mā ägna, han bli öppaten i swia.

Den som spar, han kan

Snålskje spar å fanta.

Bra kara hjälper se själve, å skit å inte var å hjälpa

Den som hic han samtorke

Tia dia å sā gott som samtorcka.

Då å inte vart å tro att en hōre utan en ha vatt mā å sittat, fö
då bren en lura.

Den som tänke på å se se i denna värren, han fi inte sova
rör solen ~~ut~~ ^{intet annat}.

Ajn å allti mā ån tyo...

Den som inte gönne stöyven, si fi han allri delen.

a van han ha fitt delen en ble de snart repsdalen
och sen en ha fitt reksdalen inble de snart hic bakkos.

Dos ijer ^äklagare å, där å inge domare.

Då å besönnelit, fö di store känne varanen.

Två stora fösällan runt i en pöte.

Ellen åkta en ållri föval, fö tijven han lemnar
vagnarna men ellen tar dom mā.

Hu åtta inte spuit, huet inwan en böjar sā ska en allri
^{bry se om att ge se på at}

En ska veta var en bi ska böja å töcke, ålla gis de inte.

De å inte vart å tanka att en få näst utan beswā i denna
^{vären}

~~De å besönnelit~~ ^m De å beswā, när man kan könna te denna värren
^{malpoe} å de å inte menner beswā, när en ska han.

En go basten stier fört öpp å gis sitt, säng.

De å inte vart å trö att en kan alltid men köster å ^ata long
^{a bär}

då å sā dähr, så du å inte vart å bärta wantana på, å val å dā
^{fö alla före du stegk sā du ble liggano}

Den som gönne åt den som dykt å inte likare än den som stjäl

Stort mod tar allti en skiten ånnan.

En däre vell allti höjare än vingana tol

Den som va tilie å töcke den var di allti avsky för men den som elrek
å resade den va di inte rädda för ^{avsky = respekt}

En gammal ska dö, men en ong kan dö så fort som en gammal
En ong kan En som å arjdå har allt va han behöre...
 Den som ^(Fresia) väntas varlit fram, körume allt' pa skan
 En ferkare i en skott ska allt i morongerina | sā di förmå i fägelstigen
 Alla ha di intets å göra.

De som å följdet, smaka allt' bätt.

De som å följdet å roliat å göra.

Veste du sā moet som ja sā ate du inte en bit, ida. (Om du vore
eller matt om ja.)

En ska allt' knusa skit sā längre en å skit själv.

En ska allt' slå se i lag me likare kara än en själv.

(de menar förlis nörsätten för den som söm
de menar att han å inret likas en den andre)

Skoskan å ankelsän, vara sā längre värren står

Godta varover har en altr' ont å.

Länsman Specinge i Ostbo skulle sätja ut par bladis
 hörte på en marknad å praktsis han vio de va. de hörde hans
 stor som va präst å sa: Han kan billa, de å förfielit
 å gis å swärn bort hepp i späl för de döla kräken!
 Å skit, svar han till, ja gjorde inte för mer än Osa,
 men du kan stå opp juas för en hel förtamning!

Den som ålska vin för flecke han ha allt' trumm flake
 De å inte meningen att en ska ha tigga å betala

Bonne å betterhet planter allt' olyckis barn

Den som bezagva riset för moet för allt' riva barn te hukstome
 På e själv kannae en ännre.

Slemtotål = stål com åsi ödlat si de inte halle se vart
 utan bara slente näs en talsé

Godt namn å rykte dē à vār mer än gull.
Ocar pī bōde à hāsta pī piäst...

Otar pāson bōdēr vāst...

Gästabn à ingenting i förtjäna pā.

Härmen à lika stor syna som gävningan.

det à lika stor syna à tanka illa om sin vāsta com

Beder at den com har qā med tābén

star på sin post

Den com shoter sitt väck han à pris vārd

En sha allri gi pān mästan fō bettiga fō dā bles de

Fina Fina vādasblos à körketros fō dā vār de mäster
(= höftudin, piaa)
trös = uppsett trå
vār à som tābén Krabbh.

Otar fō krab à hāsta fō vāgn, dī kan göra bōden gagn

En sha allri qd ipa halvgott arbete fō dā bles de alla fārdt

En sha leva ve hoppet som katten ve skäpet.

Smähera sha ha styrk var en sidon fō han di nöte gjort nöt out
ca tanka di se te
tre gänge om daen à mat en gäng.

Hongie mage snahar maken vāst

de va en bonne com va fättie à hode de illavnet

Så va de en annan com sa att Morastum han gull
i munne. Han ville se om de va rānt à steg opps och
hel verka ionan colgeek opps à sto dās à titlade
men inget gull fuk han. Si yorb han a' sa te den
andre att de va osannanig..

Dā com sha görs, ida sha en inte vānta un' te' worn,
fō dā vāt ägen tām se han ja

Kan en inte hjälpa sin värsta, ska en inte stjälpa hemma.
 En ska inte lägga sten te borda, för den å tönge rok ändå
 Nås alla sprutta på en sten, så ble den väle
 Varå en töcke båt om sett.

Fars å mors vassöllig å båtter ån grannens vite grot
 Bortå å bra mera hemma å båt.

De å de samma han en vanne se så han en röven båk
 - ja de å farlia val då för de vore inte gött å ha den fram.
 Då han å si glömske, så vore nästan löse, så tapple han
 den må.

Häng' ut pi näsan så glömmen du åt inte.

Flechekälek å som hövde pano, för de sätta te å sen
 Här på jorden å de en ^{stöcks de'} jämmesdal.

En vet inte om en leve te morundaen, för då kan en legga dö
 Dus för som en värving. (di som å häxla å slavels)
 De å möjlit för noe mänka å göra mer än di vell å orka
 Den å en dñe som ber mänke göra mer än di förmå å orka.
 De å ingenting som kostar så mört som stora förlag
 Stora förlag ta allti en shiter anna.

En kan già i fra går i grunn men inte pian sett senne.
 Ingenting å förlit te å gömma, för de blir altti nöttnings
 den som han möct, så vell han ha mer.

Den som inte vell möta se, så här han ingenting
~~forsa~~ Graven gömme å tiden gömme
 Komme han inte, da, så komme han val i mora.
 Kort å tärning å faens gärning.

De giv val en fölkarin, han få vila se nögen gry men de startas
puntessmerna di fölkarin ro varken hälstelle sörkt.
De är inte så nöri å va uppst fölkarin en inte ro varken nöttelle &
Gesta se giv bra men riva opps de är värre.

(Styrka anslaget nerfri: Så giv de te å gesta se
oppfri: å så att riva opp.)

Ta ut vän i axlarna å vriden motsols: så golen opp
vriden motsols: o så geck hon ner

Gamla skottar å ångamålare fän allri vitt.

Du har val talförmåga!, säger präldren till barn
om en inte ^{som di skihär nöntans dit di inte vet vad} räka ca kan en lätta visa o välen um.
de giv ju inte allti å dansa på rosor.

Kareeken överskyler allt

När en å kör å en blinn.
~~Kareeken å blinn~~

En ska prova kärleken me jes. (de boklar vid hörna de bokta
dören å gjor i stänga, hon hänge på kroha.
Ha ju inte kapp, så å de som ju glömt nöntig
Å de inget his i pojkarne så å de ingentig må den ^{ble di inti aut an} fölks
kungdom i Allerdorn följs inte åt.

Ki ha vatt va di å, å ~~Vi~~ kan bleva di å.
den lejde mäste quo.

En bonne hade lant et par stölar o sa ferk
har åka en bit. Di satte han se sin pötterne åtade
på väggen. Varfri gr di si? Jo ju har
lant stöllarna

den som lant nöntig han åkte de inte.

ja hite te å jämna i tales me, de ja alla lär kunn
den som sätta kunnna ja bra han fai tör i kunn
ja dogma te et ^{alla} gär de into världen i
han fai dom te å tröstet.

Lära däbara, de å som te å slå kned mot en sten.

de som latt färs, då latt frögs

de å inte kommet från nöet sanningsvittne.

de å bättre å fölikas än gä te tings

de å bättre å ta den första ghaen än den sista.

den som han med god vishet behöva ingen lärdom.

Praktiken å batte än mästan

de å inte vänt å se allt va en ej i tala utan allt

en ha ju ^{va en hög fördä} han en körning i klister

En fi tanka va en vell, men inte sl. va en vell

de å lika illa å tanka ort som å görat ont,

den som seer sin jätans mening den ret en var en han
men den som inte då gör, ret en inte var en sa ta.
En si inte sin nästa körger än te tännerne.

Däras hjälpat fullt ut däras talan mannen.

de å inte fält i se te honom, försäkra å de som vore deq
genom

Den blarreshäppan å de inte vänt å se väntig försäkra han han
^{inte tio mi väntig försäkra} försäkra de öre helv värten.

(Om ngn bär et rep) Var ska de ta vägen, du å väl inte kee ve livet
(Om en som härgas) Den stachan han ha blitt lemnadställe, han tok te repet.

Den som som gärna salan, så försäkra han inte å ^{lemnad} donsäga.

En vett inte längre än en minn.

En vett [{]nas en gär mer inte vär en komme iger

en han sej}

den som å hemma han gär att å vänta å före ställe se värre å
Vänta å be vänta ja, försäkra å borta.

Hållna framför alla.

Möct prata i lite gjort.

Den som ^{bryte} givit åt en egen röd å inte synk var.

Måttli hussaga å natt i förbi gammal å org.

(I grunda rejala bonnaken tälde de inte att syna
wysslade : Den som wyssla twätta skams räja.

Lite spotten givit fram å tebaka mellan tännern : Kärna smör
åt den ande
Värna en brökhåll opp i nos å syna.

Om en trampa på broet komme om te helvete.

En få inte springa i åskväder fördi bly en fästslagen.

Allt gä i förlägle va syna fördi kunne en pigga på traben
Östanvinum å västan bläst, ja vänta bres på nästa post.
De va val i hake-Evans tis.

När alla ha hållna, så behöve inte sohars non döktare
Sohre döktare å inte van nötta mā, fördi vell vara ha pågång
När barn få sin velje fram så gråte de inte.

När brännvinet å inne så å vetet ^{i röven}

När en inte vet var en ha ont, så å de cete gott å volu
Latföbe å obollie.

När pingert å ringat, å plechan tingat
I da har den å den ramlat ner fördi perekstreer (posta pippa)

När glänen dansa, taket far sojen va i fjästan

När de håller på å välla, å de inte ont om hjälpare.

När en ha zo supanesmat, ska en sita natt i boda

När en inte ha nocht å härga hännerne på så å tien längre.

När moet bly förtost så å fallt inte längt bort,

M. 9298:159. 166

Då å förga som tala (process följet i man unna de mänta)

När fästnadsörn står på vråns gavel, så sät en att folket å hemma.

Den som skälga sabbaten, han får ejen välsignelse på veckan.

Nöder ~~har~~ ^{har} egen lag, han trängs huvudet i vann.

Färga nöje har eorj, folje.

Den som förlåt på tå förga torj han ble inte fete.

Ber en inte Gu välsigna mater så å de ingen nissa mänen.

En ska allri sätta sheen; fallet för var frälsaren

^{värdet} barnet är ellen to han sheen är fallet fört.
Den som skräp ^{ej} sina vita från bessmansköken, han förlorar se å huv-
^{hälla}.

~~de ännu~~ Va allt te lags dä å omöjelit.

^{omrora} Shecka esa en so te Rom så å de so var han komme ejen likväl

den som snåla för svin å slöra för annra, han göder ocken förra skull

Ant efta fördöva ont.

661 167 M. 9298:160.

Fæns ägg i faens onga.

När peantinme prato behöva di inti hämta ännen fö

Ör har ejen strupaknust (fr Eva svalde ett äpple)

Den han ha ejga förrålla (om di a slaveta i Lucia)
han å halvan i skogen i slörgatshem.

Då å en oborrtade ~~bak~~ in.

Snyte inti mor organa, si väče das slatebo i näsan

Den som inti ha vet te å snyta se, si väče das böse

Kadda huvud skrikha mest.

Prata natt å betala rätt, då hör bå Gu å mänske te.

De å de samma va en ^{te den} för see en att korpen å swarte

Lite felat å snart helat ^{så see han den å vite}

Den som tas mä sin svaghet å halva syuen förlita

Gåta grot å spålo ha.

Den som skratta åt allt va han hör, han får gråta åt allt
 När di sullen å ingenting då spöje di dödpuk. ^{va han si.} slätter.
 sullen - sätta i vioystusen

Ja va varskydd i gora dä. (Bade shall å mäste gora tjänt igen)

Tillpuff tjänt bruka alltibla formänd

Skålmojöcke oha må skålmar fötäras

de å inte mer än tre gånger om året förtjifit, när de å
 kyllt si de pyp, då å de arjt, när de är varmt så de
 renne å som välling å inte ble på bro, å när di
 inget har.

Den som å kweke teftata å kweke te/göra

(Om ngn glömda något, pasto di gamla att de va inte nottit
 att de skadat/komma från)

Snöret renne å vetet växe.

De växer inte ^{bä}vet å väggar på en gång

Å en stygge ve sna förlära si ji en ducka ur mat å ena barn.

de å besönlit för sönma mänske avsnöjt å lära fördilar se allri
 Spelmann å springpajha står inte längre bi
 slut åt annra i ote åt se spålv. (diklura se bra)
 Di som å slut åt se spålv å ote åt annra, ber alltjätt
 Stoista mödan för minsta vinsten.

Så långe en gör å fina far en litet, men sen en ha blett möj
 pi en hålla te gos må inte.
 Så å gör å inte de samma.

Förta å latt men gör å vätre

Tann frö tunga passar bå för gammal å nog.

Den som tankhe se före å den vis man.

Tokken röjs på talet

En tok ble allri klok

Galmiriga has intå anstans losringa före förs

8860

175 M. 9298:163.

Tom mase ger slake rygg,
 Tomma fut skratta mäst
 Fredan har sett eyt väder
 Barnaröven å återskötarsatten å inte å å heta på.
 Ett godt trå fäller inte i första knogget
 Trå allt va en hörne å inte godt för de kenns ca inden
 Ett godt trå fälle inte försökte ^{tögn te nu förti år.} första knogget.
 Trattas må en lort då å inte värt.
 Tvätta i lortbrunn å torka i ungtrunn ^(om smutsaktit)
~~enska~~ ^{gruntrunn}
 Färha först å tala sedan.
 De som å vackert stöle allri fögat
 En ful vana å inte lätt å ble å mä.
 När en få gärdt en vell så å vägen allri läng

176 M. 9298:164.

Då som d' illa ska en inte göra vane å de å förde å illa rokända
 Den som höre illa, han före värse. <sup>Den som gävne vill ha en
värse följer gävne det sen gävne</sup>
 På klorna känner man hunden.
 Helt folk å lättast å narra.
 läng som en humlastäng.
 De va väl den geck förde å som en hede kivet ut värestolen <sup>om en ca
å tiohj</sup>
 Nu ha Dala tolkt ut som en gammal almanacka <sup>inget vidare
att säga</sup>
 Far din luta åt graven.
~~en lata dray~~
 Arbeta sa han frys å åter si han sättas
 De komme epte som Lyäsa perhadsbyxa
 ilskhe som en geting ^{nan å som en brems}
 röra ve den å som å peta i ett wespebo
 aig si ettet yre ikiing än

M. 9298:165.

POSE

173

då ska du få förra va snalle van dina hunden
(ja då har valt inte du har reda på)

Den han å längdpingrade

Han å så långhalsade som tranan. han passar inte
den han ha så långa fötter som köpapellen.

Den han slite sko temäfoten. (går varje gått)

Då ^{hjälpt}~~hjälpt~~ in arkan i elden.

Den hon springe med Blankakittie glallepose

han tilla sättrint som en satte spaden på en röd
^{slut} nu ha du fått en bakskank å dra i (fötter)

tatke) vatten över huet

si ut i häret som en noretulle (det som har kloss i lin
i spinns till dampfröna
gårna - noretulle)

nne = blånor

denne menne

M. 9298:166.

POSE

173

ja å inte så dumme, bara ju komme genom barken

de går valt an, ja ha inga barn te mä sen

Då å så gött å ta den första ghaen som den siste),
som ett barn i ens händer (medgörlig)

Han å som smör å brö ( )

oskyldi som då barn som föddes, inatt
junka som käringen gjorde med varmfoten!
(medla, junks)

Då klämme åt som en mynnespam

Då åte inte bra då lägger (då va valt in dr. han)
mynde (så)(all) nära ligga

Då lägger bra då de lägger

(Brader sätta fram) Je takh ri sette bra som ja / sette
stas

Sätt åt nu som de sto ci de inte ble fel på lyfts
(om man vett lanna nog i kruma teknos mä de)

M. 9298:167.

saltbyg

171

Han å full å den loye

Den kniven bide va han si men inte då han känner.
stark som en bjara, som en jätte, som en oxe
Du lás mellan rærene

Nu vände han om bla (andrais)
så fort så en kunde inte blinka.

tung som bly

de blås mett ejenom en

de å sa hälld ute si de fyra mellan tåkta nära

de blås i yre salen kan inte steha ut nästan

Den står som en kleppet brygg (när vi giv sänder)

målade bokh

Den bär de åt som en pris pris
färshalle
et fä

M. 9298:168

175

8958

De å val å ble å mā de, si ena han förlite yre.

Tig indi wi, he? - Jo gi i ratt dei en gäsgäis sätjade va. yre
ja ska bota de för gammal ort

Äga de å val bötter, i me mā fast de å längt to an.

Han matte ha en brunnen te åta ur för de tar allra slutt
de vet ingen va lönning de kanta
De står te å tömma en sjö (som en slössakt)

Jaha, de geste åt Åsatrjon

Hans ko va så tom som en skepp (en labalk) han va så skruv, så han
ja ska vräde de var drän å, han å ja nemma.

- Ja nän ja har utträttat va ja vell, så vet ja var hon å.

Vet hitt åt shåns, din fähus (till att). - ja, shåmmas å ingen heder nu,
(tills en näris) Hitta de åtta så ja sätta de på de grå huset, ska du

Den som ha slitet kronerantana å iugen tåra med
(hånnklöva)

de à une annat an rot à bok.

De á inti annat an rós te hela manokan

Nu kommer redan Rö. (skräller varare)

De sha fa din a Jetha varma.

(om knapt) Nå de va' inte farlit, där se på ingen brukar

När en pris där vortat siffran ta mellanmål när de sätter in i sh
svarta ihål

Den snälvargen kunde inte väs å' ge väet, för han visar alltid
Det hadde inte så mō om en vandrark å' lyf på.

Den han gör inte skäl för sallet i maten

Han går intu skål för skeasletet.

Sā va varā te à reta munnen mā. (pali for title not)

den högkölken, där är bort i ta te lite så de är lund
(stödta)

Den han ä rå stor begärer så de går in i att småsmöle te
föreningsi den.

De a batre a ta se te shaes an sham (ta till sa de blir
frukt an ca'man
an shannat?)

~~da far åter tas~~
~~de ej~~varmare känpen än särken

fa ha verst tall te for moche dejspa' sa jn fa già te nollan mä stille

Den han å intego te körā ^{färre} / rätta förre / mā (ike-)färre ^{= förla}
^{rätt ut} (nå nu
om en här, enrakie, egensinnad, orättvis) ^{äter en äke, m}
^{är i skrot}

De a sa'cant som | ^{a pi alla visen}
Gu leve
Fa sete hár
Ja leve

ja à de int̄e sānt sa'ā de vāt smästen
væcher com en dag. vækst com solsken

Här tror jag va fler än i hötiden (en sorkenda då nige
om en frammeende) kommer ut te å ha ske med de sätta till
kommer in å stö.

Hair a full bus, troj jir. — *Tan* hair a sun te flee

M. 9298:171.

178

Du är lik di skälie Asaborna

Nu komme dör en Frygle bos (om en som de inte trots om)

Rö bra i grytan så inte Fryglebona komme.

Brispen har rest (om de är vrbrand)

Tar där de finns å lägga där de behörs.

Va gär du är eldr Dansk åtto - jo ji gär i leta ålle oläte

Du ha gjöt värhorn (om en ankörig kommersiften en annan
vi samma ställe)

Då har val gjott mi Davids häns som må isen (om ngt
varkommet)

Då ble inte fällt sa högs skyddan å, behåll.

Som en deskelasse (slankhet, intefast)
näxle
domans

Den gär så uelt ca de syns inte på vecket dåll de skri.

Den han slöppre hajen fullt i sijn på stattan, den han
ingen lejd bet. hos.

Jä trokki jä hörde min som bråkade (om de gör en handlig
eller han sättningslös den process om
min sinn red ser de är startat)

M. 9298:172 173 174

Den som inte blir matte, han blir allrs rojde
ja fe påhållning sha ju se, ej ja mins at } (M. beroft)
table körhetanen }

De osade Kal Petto (vanhas dryk)

Ett gott spratt förlänge livet.

Den hon ha inte känt han dant de å i va geste. ej märkt se förlängt

Han rätta snart ryggen ejen (ett en konkurs)

Han å färdi te å gä genom eld å vatten.

Han å som de vore ell i var bursko (haft)

Han för som ett torrt kallshium.

När alla komme ihop, så läggs de lön på bulle
(skilja en tråta) si å de last lön på bulle

De ha ja last beslag på.

Den hålls som fensbets stut, han den på sitt egot håll.

M. 9298:173. 180

Den han dras me slattok (och utan halskavla)
Den pratar så de ronga i Englaun.

181 181

M.9298:174.

~~188~~

Kolla upp och detta ing } Christofferson
Tva nede å en inge. }
Two under a en inge.

I huj Arbete!

9298

~~188~~

~~8086~~

M.9298:175.

Fyra små syskon i en väg
alla spinrar di viter trå.

Kons juva.

Fyra om dagen full av kött å blö

Om natten slår i gapar. hor

Rundt som ett ägg.

går runt om en hyggevägg. Nystad

Kom från inland
går till utland

hade två slags dörrar
men varken tapp eller { kvicka? Äggel

M. 9298:176.

190

En lagår full av vita kor
å en rö kalsvansartad flod. Munnen
Två blinkabla
fyra pinkeliner
å ett rakeshäft. Katten

Et ~~stort~~^{löst} huve me många tänder
Varken brott eller noga
utan en lång svans räpa

En vitbroki är gis över Väinämövis
om hela världen kommer knanne di
inte gena den. Mälken.

M. 9298:172. 191

I mitt huvud å stort allarm
i min mage å ingen tårar
mina ben å smala som sted
men de kan ingen vara på
fiolen.

Svart som bek men de ǟ inte bek
Mygger som en pigel ...
rotas som en gris ... " "

-verbogen

192

192

8959

M. 9298:178 193 Axel Nilsson, Skog
Sandvik

Lapp under lapp

i lapp över lapp

i lapp, lapp, lapp.

Kålluvund

Svart som kol

i rotas som en gris

ö flygga som en fågel.

Torbagge

191

Fr. m. t. v. i. t.

ritet. . . . .
varep b. snyttig och

M. 9298:179. 195

Attigen vitt är den ris eller panna? nöder i båda hink
den ris - panna - den ris - panna. Följer
det sista på det som gjort är han den
annan elgen ^{första} tagga till.

Då finner se vem som har justört
dina panna. I spegeln.

Ögon Kyrkan räppa skonahans räckespo
brevit Kyrktupp lie brev baten ^{täta knipps} ^{nysta} ¹⁹⁰
skuggen ko med trillingkalvar. ^{Vaderjärv} Ko. ^{vaderjärv} stjärna.
^{havet} havet karor ~~skator~~, jätterne Plog. isterbåinet
sydren Munnen.

Grytan ^{stuges} Krakan, hvet Skuggan.
^{turner} ^{hovarlocken} hänske, ^{Mosestad} Kons juver.
Kriopenna bönerot kyrkeklockor
Nötter i min handväske. rägböge
gumsen Min so lärhus åt i kogen
V. Neut tå ligga hon und
de bärta där å.

M. 9298:180.

A ja bor me slumper
B Karigan bzgs i sumpen
A Hur många är!
-grön

A ören spelar
B Höjt opp, Topp
A Rör hin många grönor
B grön